

d l a t e g o

Biuletyn Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach
Organizacji Pożytku Publicznego KRS 0000068764 ISSN 2081-6367
Nr 8 (356) 26 sierpnia 2021

Program duszpasterski dla Kościoła w Polsce
Eucharystia daje życie (2019-2022)
(2020/2021) Temat: Zgromadzeni na świętej wieczerzy
Motto biblijne: „[...] Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba” (J 6, 32)

Rok 2021 – Rokiem Świętego Józefa (od 8 XII 2020 do 8 XII 2021), Rokiem Rodziny „Amoris laetitia” (od 19 III 2021 do 26 VI 2022), Rokiem św. Jakuba Apostoła, Rokiem Kardynała Stefana Wyszyńskiego (Sejm), Rokiem Prymasa Tysiąclecia Stefana Kardynała Wyszyńskiego (Senat), Rokiem Konstytucji 3 Maja (Sejm), Rokiem Polskiej Tradycji Konstytucyjnej (Senat), Rokiem Powstań Śląskich (Senat), Rokiem Cypriana Kamila Norwida (Sejm), Rokiem Cypriana Norwida (Senat), Rokiem Krzysztofa Kamila Baczyńskiego (Sejm), Rokiem Stanisława Lema (Sejm), Rokiem Tadeusza Różewicza w 100. rocznicę urodzin (Sejm), Rokiem Pracowników Ochrony Zdrowia (Senat)

80. rocznica męczeńskiej śmierci o. Maksymiliana Marii Kolbego w niemieckim nazistowskim obozie koncentracyjnym i zagłady Auschwitz – 14 sierpnia 1941 r.
65. rocznica Jasnogórskich Ślubów Narodu Polskiego – 26 sierpnia 1956 r.
30. rocznica VI Światowych Dni Młodzieży w Częstochowie – 10-15 sierpnia 1991 r.

Ks. Józef Kozyra: **Pielgrzymki Jezusa do Jerozolimy** [s. 2-3](#)

Czesław Ryszka: **Święty XXI wieku. Jan Paweł II** [s. 4-5](#)

Beatyfikacja Prymasa Tysiąclecia [s. 11-13](#)

Stanisław Waluś: **Zakończenie roku akademickiego w gliwickiej sekcji KIK-u** [s. 7-8](#)

Andrzej Perkosz: **Pielgrzymka Sekcji Tysiąclecie Dolne KIK-u do Warszawy** [s. 8-10](#)

SARS-CoV-2 nigdy nie był wyizolowany [s. 18-20](#)

Małgorzata Todd: **Wypić i zakąsić** [s. 22-23](#)

Ewa Jackowska: **Rozmowa o gender i edukacji seksualnej** [s. 24](#)

Rekolekcje KIK w Katowicach – 17-19 września 2021 r. – Kokoszyce [s. 26](#)

Można przekazać dar dla KIK w Katowicach [s. 26](#)

Antoni Winiarski: **Alberobello – miasteczko, jak z bajki** [s. 27-28](#)

Domy typu trulli w Alberobello w regionie Apulia we Włoszech.

Wersje kolorowe biuletynu „Dlatego” można pobrać: <http://www.kik.katowice.opoka.org.pl/>

Pielgrzymki Jezusa do Jerozolimy

Ważnym aktem związanym z życiem religijnym Jezusa i ukazującym Jego tożsamość żydowską jest pielgrzymowanie do Jerozolimskiej świątyni. Akt ten ma wyjątkowy charakter historyczny, bo wyraźnie św. Łukasz – autor Ewangelii, podkreśla, że wynika on z nakazu Prawa zobowiązującego Żydów pielgrzymować do świątyni Jerozolimskiej na Święto Paschy (por. Łk 2, 41-42; Wj 23,14-17; 34,23; Pwt 16,1-17).

Odwiedzenie sanktuarium na Syjonie w Jerozolimie było źródłem wszelkich błogosławieństw. Prorocy wspominają o corocznych pielgrzymkach do Jerozolimy na Syjon, aby uczcić Boga Jahwe Zastępów. Tak o tym pisze np. Za 14,16 n: „Ci, którzy ocaleją spośród wszystkich ludów biorących udział w wyprawie na Jerozolimę, rokrocznie pielgrzymować będą, aby oddać pokłon Królowi – Jahwe Zastępów, i by obchodzić święto Namiotów. Kara zaś spotka wszystkie narody, które nie pójdą na obchód święta Namiotów”.

Do Jerozolimy pielgrzymował także Jezus Chrystus. I On bowiem, tak jak praojcowie, należał do narodu izraelskiego, jak pisał św. Paweł w Liście do Rzymian: „z nich również jest Chrystus według ciała” (Rz 9, 5). Jezus jako pobożny Żyd wraz ze swymi Rodzicami, mając dwanaście lat, pielgrzymował do Jerozolimy na Święto Paschy, będąc posłusznym Prawu Bożemu (por. Wj 23,14-17).

Każdy Izraelita miał obowiązek ponadto pielgrzymować do świątyni na Święto Pięćdziesiątnicy (Tygodni) oraz na Święto Namiotów. Prawo nakazywało pielgrzymowanie tylko mężczyznom (por. Pwt 16,16), ale często pielgrzymowały całe rodziny. Żydzi mieszkający daleko od Jerozolimy pielgrzymowali głównie na Święto Paschy. Według tradycji rabinackiej do corocznej pielgrzymki zobowiązani byli chłopcy po ukończeniu trzynastego roku życia. Jednak już od dwunastego roku życia chłopiec wchodził w wiek męski, dojrzały i odtąd był zobowiązany do przestrzegania wszystkich przepisów Prawa. Pobożni rodzice przyzwyczajając syna od młodości do przestrzegania w pełni Prawa Mojżeszowego zabierali już dwunastoletniego na pielgrzymkę do Jerozolimy. Uczestnictwo Maryi i Józefa z dwunastoletnim Jezusem w pielgrzymce na Święto Paschy jest wyrazem ich gorliwości religijnej i miłości do świątyni.

Konieczność przychodzenia trzy razy w roku do jerozolimskiej świątyni uświadamiało Ży-

dom, że Izrael jest ciągle pielgrzymującym ludem Bożym. Stale są oni w drodze do Boga i swą tożsamość odnawiają przez spotkania z Bogiem w świątyni. Dwunastoletni Jezus ze swoimi Rodzicami Maryją i Józefem należą do wierzącej wspólnoty, która ciągle wędruje do świątyni i do Boga.

Pielgrzymowanie dwunastoletniego Jezusa do świątyni poza aspektem historycznym ma też znaczenie teologiczne. Łukasz bowiem podkreśla, że było to podporządkowanie się Prawu Bożemu. Młody jeszcze, bo dwunastoletni Jezus wraz z Rodzicami, jako pobożni Żydzi wiernie wypełniający Prawo, spieszą jak co roku zwyczajem świątecznym, do świątyni na Święto Paschy (Łk 2,41-42).

Dwunastoletni Jezus w czasie pielgrzymki do Jerozolimy nauczał uczonych w świątyni. Nauczyciele żydowscy słuchali Go i podziwiali Jego odpowiedzi i bystrość umysłu (por. Łk 2,47). Łukasz zaznaczył w ten sposób wielką mądrość Jezusa, która znajduje uzasadnienie w Boskiej mądrości (por. Łk 2,40.52; 11,31; 21,15).

Jezus zaś pozostając w świątyni bez wiedzy Rodziców, tłumaczy im później, że koniecznie musi być w tym, co należy do Jego Ojca, aby był w sprawach Boga Ojca (por. Łk 2, 43.49). Jezus wyjaśnia Maryi i Józefowi, że jest tam, gdzie jest Jego Ojciec, w Jego domu, i że Bóg jest Jego Ojcem. Jako Syn Boży deklaruje: Jestem u Ojca. Jezus musi być u Ojca i wypełniać Jego wolę, aby dokonać zbawienia ludzi. Jezus jest posłusznym Bogu Ojcu, czego jeszcze nie rozumieli nawet Jego ziemscy Rodzice (por. Łk 2,48.50).

W ciągu swojej działalności zbawczej na ziemi palestyńskiej Jezus „wstępował” do Jerozolimy jeszcze wiele razy, pielgrzymując na różne święta. I tak, według J 2,13 jest w Jerozolimie z okazji Święta Paschy. Wtedy to dokonał znaku oczyszczenia świątyni. W innym tekście Ewangelii Jan również pisze o pielgrzymce Jezusa na Święto Paschy. Chociaż usunął się On z oczu niechętnym mu Żydom do Efraim, to jednak kiedy zbliżała się Pascha, Jezus także przyszedł do Jerozolimy. Wielu bowiem Żydów przed Paschą udawało się z tej okolicy do Jerozolimy. Szukali oni Jezusa i pytali: Czyżby nie miał przyjść na święto? A kiedy usłyszano, że Jezus także przychodzi do Jerozolimy, wówczas tłumy wzięwszy gałązki palmowe wybiegły Mu naprzeciw i wołały: „Hosanna! Błogosławiony, który przychodzi w imię Pańskie, Król Izraela” (por. J 11,55; 12,12). Wydarzenie to opisują również Synopty-

cy (por. Mt 21,1 nn; Mk 11,1 nn; Łk 19, 29 nn). Wspomniane zaś wcześniej w J 5,1 „święto żydowskie”, na które Jezus udał się do Jerozolimy, oznacza także najprawdopodobniej Paschę.

Poza tym Jezus, według J 7,2-14, pielgrzymował również do Jerozolimy na święto Namiotów. „A zbliżało się żydowskie święto Namiotów, bracia Jezusa rzekli do Niego: Wyjdź stąd [z Galilei] i idź do Judei, aby także Twoi uczniowie ujrzeli czyny, których dokonujesz... Powiedział do nich Jezus: Dla mnie stosowny czas jeszcze nie nadszedł, ale dla was zawsze jest do rozporządzenia. Wy idźcie na święto. Ja jeszcze nie idę na to święto, bo czas mój jeszcze się nie wypełnił. To im powiedział i został w Galilei. Kiedy zaś bracia Jego udali się na święto, wówczas poszedł i On, jednakże nie jawnie, lecz skrycie. Tymczasem Żydzi już Go szukali w czasie święta i mówili: Gdzie On jest? Tymczasem dopiero w połowie świąt przybył Jezus do świątyni i nauczał”.

Według J 10,22 n. „Jezus przechadzał się w świątyni jerozolimskiej, w portyku Salomona”, kiedy obchodzono w Jerozolimie jeszcze inne święto: uroczystość „Poświęcenia Świątyni”. To Święto nazywane po grecku *Enkainija*, a po hebrajsku *Hanuka* „przypadało w zimie” (czyli 25 grudnia), jak zaznacza Ewangelista.

Wszyscy Ewangelisti opisują ostatnią pielgrzymkę Jezusa do Jerozolimy na święto Paschy. Wtedy to właśnie dokonała się męka, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa (por. Mt 21-28; Mk 11-16; Łk 19-24; J 12-20). Św. Łukasz włączył to pielgrzymowanie Jezusa do Jerozolimy w strukturę Ewangelii. Duża część Ewangelii Łukasza (9, 51-19, 27) nazywana jest „Podróżą Jezusa do Jerozolimy”, ukazuje bowiem pielgrzymowanie Jezusa zmierzającego do Świętego Miasta. Autor kilkakrotnie zaznacza w tej części Ewangelii, że Jezus jest w drodze do Jerozolimy (Łk 9, 51; 13, 22; 17,11); wspomina o zbliżaniu się do Świętego Miasta (Łk 19,28; 19,41) i wreszcie mówi o przybyciu Jezusa do świątyni (Łk 19,45). Podróż ta, zdaniem samego Jezusa, jest konieczna. Tam bowiem, w Jerozolimie, spełnią się przepowiednie Proroków (por. Łk 11, 31; 13, 33). Święty Łukasz tak układając dzieje Jezusa, zmierzającego z pielgrzymką do Jerozolimy, usuwa wszelkie wzmianki topograficzne, które odwracałyby uwagę od docelowego punktu, to jest od Jerozolimy. Pomija więc milczeniem lub tylko ogólnikowo wspomina miejscowości, przez które

szedł Jezus (por. Łk 9, 56; 10, 36; 11, 1; 13,22; 17,11).

Jezus pielgrzymuje do Jerozolimy, aby zrealizować tajemnicę zbawienia. Tam bowiem dopełni się Jego ofiara i zmartwychwstanie. Dzięki licznym wzmiankom o męce i śmierci Jezusa, przypominanym w związku z Jego drogą do Jerozolimy, podróż Jezusa jest drogą na krzyż i jest dla Kościoła wzorem pielgrzymki. Kościół bowiem ma naśladować idącego na krzyż Pana, aby razem z Nim zmartwychwstać, i w końcu zasiąść z chwalebnym Chrystusem na wyżynach niebieskiego Jeruzalem (por, Ef 2,6; Ap 21,1-3).

Ks. Józef Kozyra

Ojciec Święty Franciszek do Polaków

Audienca ogólna – środa 4 VIII 2021 r.

Serdecznie pozdrawiam Polaków. Z żywą pamięcią czasu łaski, jaki pięć lat temu przeżywaliśmy w Krakowie podczas Światowych Dni Młodzieży, zachęcam wszystkich – a zwłaszcza młodych – aby w mocy Ducha Świętego nieśli z odwagą i entuzjazmem Ewangelię Chrystusa przyszłym pokoleniom. Z serca wam błogosławię!

Biuletyn Radia Watykańskiego, 4 VIII 2021

Audienca ogólna – środa 11 VIII 2021 r.

Serdecznie pozdrawiam wszystkich Polaków. Pragnę skierować szczególne wyrazy mojej duchowej bliskości do pielgrzymów, którzy w tym okresie, z różnych stron Polski, udają się na piechotę do Jasnogórskiego Sanktuarium, aby oddać cześć i zawierać siebie Matce Bożej. Niech Ta, którą czcicie jako Królową Polski, przyjmie wasz trud i wasze modlitwy, i z matczyną miłością niech strzeże was, waszych rodzin, Kościoła i całego narodu. Z serca wam błogosławię!

Biuletyn Radia Watykańskiego, 11 VIII 2021

Audienca ogólna – środa 18 VIII 2021 r.

Witam polskich pielgrzymów. W sposób szczególny pozdrawiam wiernych z sanktuarium maryjnego w Skalmierzycach w diecezji kaliskiej. Matka Boga i nasza Matka niech towarzyszy wam, waszym rodzinom i wszystkimi, którzy z miłością przychodzą do Niej, aby zawierać siebie Jej matczynej, czulej opiece. Proszę, módlcie się także za mnie. Z serca wam błogosławię.

Biuletyn Radia Watykańskiego, 18 VIII 2021

Święty Jan Paweł II Wielki
XXV ROCZNICA PONTYFIKATU
JANA PAWŁA II
WSPÓLNA EMISJA POLSKI I WATYKANU

1984 POLSKA 1,20 ZŁ
WIZYTA W KWIRYNALE
Città del Vaticano € 0,41

Czesław Ryszka

Święty XXI wieku. Jan Paweł II
Wydawnictwo SALWATOR, Kraków 2011

Filozof - biskupem

8 lipca 1958 r., płynąc kajakiem po jeziorach mazurskich, ks. Karol Wojtyła został zaskoczony wiadomością o nominacji na biskupa. (...)

Jako Biskup Krakowski będzie miał wiele do „pomówienia” z Bogiem, dlatego w wolnych chwilach pojedzie do Kalwarii Zebrzydowskiej, aby odprawić „dróżki”. (...)

Podobną modlitewną oazą dla Biskupa Wojtyły będzie erem ojców Kamedułów na Bielanach koło Krakowa. (...)

Powołanie biskupie nie oznaczało też, że ksiądz Wojtyła będzie musiał porzucić naukę, zajmowanie się Bożą i ludzką strukturą człowieka. W znanym studium *Osoba i czyn* (1969) znajdujemy próbę wyjaśnienia fenomenu człowieka w specyficznym, a zarazem podstawowym rodzaju bytowania ludzkiego, jakim jest działanie. (...)

Biskup Wojtyła lubił dyskutować. Inicjował dysputy filozoficzne, prowadził je wszędzie: na wykładach, podczas wycieczek, w towarzystwie, na specjalnie zwołanych zebraniach. Potrafił znakomicie streszczać myśli drugih, rozpatrywać zagadnienia do końca, do rozwiązania. (...)

Do najbardziej znanych publikacji biskupa Wojtyły z tych lat należy książka *Miłość i odpowiedzialność*, której pierwsze wydanie ukazało się w Lublinie w 1960 roku. W centrum rozwa-

zań znalazła się miłość oblubieńcza jako podstawowa rzeczywistość we wzajemnej relacji mężczyzny i kobiety. Biskup zanalizował miłość w trzech aspektach: metafizycznym, psychologicznym oraz etycznym. W pierwszym aspekcie ukazuje miłość poprzez najistotniejsze elementy tego przeżycia, jakimi są: upodobanie, pożądanie oraz życzliwość. (...)

Należy dodać, że nominacja na biskupa otwierała przed księdzem Wojtyłą – choć nie nową – ale zupełnie inną fazę posługiwania w Kościele. (...)

Ta aktywność Biskupa Wojtyły bardzo nie podobala się komunistycznym władzom, które wprost nazwały ją gwałceniem prawa, wprowadzaniem sztucznych podziałów na wierzących i niewierzących, rozbijaniem jedności społecznej i politycznej. Ogólnie więc biskupia praca szybko doczekała się politycznego potępienia. W istocie jednak były to bezpodstawne oskarżenia wobec duszpasterskich działań Biskupa Wojtyły, który jako osoba publiczna miał prawo mówić głośno i działać na rzecz poszanowania praw Kościoła i osób wierzących. Biskup bronił wierzących rodziców, aby mogli posyłać swoje dzieci do Pierwszej Komunii świętej, co spotykało się z wrogą reakcją partyjnych przełożonych w pracy.

Po śmierci abp. E. Baziaka, kapituła krakowska wybrała (jednogłośnie) 16 lipca 1962 r. Biskupa Wojtyłę wikariuszem kapitulnym, a więc faktycznie – rządcą osieroconej metropolii krakowskiej. Miał wówczas 42 lata, należał do grona Ojców Soborowych. Jednak dopiero dwa lata później, 30 grudnia 1964 r., władze komunistyczne wyraziły zgodę na wyniesienie go do godności arcybiskupa metropolity krakowskiego. Papież Paweł VI napisał w bulli nominacyjnej, że „ma uważać na swój skarb, ma go strzec (...) z miłością, gorliwością i największym staraniem”. (...)

Po zakończeniu Soboru Watykańskiego II przyszła dla Arcybiskupa Wojtyły nominacja na kardynała. Ogłoszono ją 29 maja 1967 roku. Nie była dla nikogo zaskoczeniem, bo nie tylko zasługiwał na nią abp Karol Wojtyła, ale stało się tradycją, że otrzymywali ją pasterze Kościoła krakowskiego.

Nie była to jednak łatwa służba Kościołowi, warto bodaj słowem wspomnieć o walce komunistów z duchownymi. Świadczą o tym dokumenty bezpieki upublicznione obecnie przez Instytut Pamięci Narodowej. Między innymi w książce zatytułowanej *Teczki Wojtyły* (Warszawa 2003), znajdują się przykłady haniebnych

posunięć władz partyjno-rządowych PRL wobec Kościoła, a także Metropolity Krakowskiego. Metody walki były najróżniejsze: od mordowania księży, podpalania świątyń, po rozbijanie Kościołów od wewnątrz, przez tworzenie zależnych od państwa struktur religijnych. Tylko w latach 1945-1953 zabito w Polsce 37 księży, 260 zmarło lub zaginęło w więzieniach, 350 zesłano, 700 uwięziono, 900 wygnano. Z hierarchów 7 przebywało w więzieniach, 2 pozbawiono możliwości wypełniania biskupiej posługi. Nie mniejsze straty poniosły zakony: 54 osoby uśmiercono, 200 zesłano, 300 wygnano. Liczba kościołów i kaplic zmniejszyła się o 2143, domów zakonnych o 1110, szkół katolickich o 85, czasopism o 229 tytułów. Odebrano Kościołowi wszystkie drukarnie i placówki charytatywne, w sumie skonfiskowano 80 % majątku kościelnego. Niewiele zmieniło się „październikowej odwilży” 1956 roku. Od 1961 r. działał w MSW specjalny Departament IV do walki z Kościołem. Nie ograniczono się tylko do inwigilacji struktur kościelnych i ludzi wierzących, ale na szerszą skalę stosowano werbowanie agentów, a nawet doprowadzano ich do przyjęcia święceń kapłańskich. W 1973 r. w Departamencie IV powołano grupę operacyjną „D” do zadań specjalnych. (...)

W grupie „D” działali późniejsi mordercy ks. Jerzego Popiełuszki: Grzegorz Piotrowski, Leszek Pękała, Waldemar Chmielewski. (...)

Ze szczególną złośliwością próbowano prze-rwać wielowiekową tradycję procesji w Boże Ciało. Codziennosc biskupiego posługiwania zakłócały: likwidacje Niższych Seminariów Duchownych, pobór alumnów do wojska, represje podatkowe, represje wobec zakonów. Szantażowano Arcybiskupa nawet groźbą naruszenia akt beatyfikacyjnych s. Faustyny Kowalskiej. Przytoczone w książce dane i przykłady świadczą dobitnie, iż władcy PRL: Bierut, Ochab, Gomułka, Gierek, Kania i Jaruzelski, walcząc z religią, sięgali do metod wypracowanych w Rosji Sowieckiej. Z jej lektury wynika, że mimo wielkich starań, inwigilacji i donosów SB nie mogła znaleźć nic, co by obciążało przyszłego papieża. (...)

s. 37-44

Wybrał Stanisław Waluś

Słowa św. Jana Pawła II do Polaków na stronie internetowej KIK w Katowicach

Od nowego roku, co tydzień, na stronie internetowej katowickiego KIK zamieszczane są krótkie fragmenty homilii św. Jana Pawła II. Za-

częliśmy od homilii, które wygłosił w 1991 r. podczas IV pielgrzymki do Polski, a dotyczyły one przykazań Dekalogu, który jest najlepszą drogą do uzyskania pełnej wolności. Na każdy tydzień wybrałem jedno – dwa zdania.

Stanisław Waluś

Rok 2021 - Rokiem Norwida

UCHWAŁA

SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 27 listopada 2020 r.

w sprawie ustanowienia roku 2021 Rokiem Cypriana Kamila Norwida

W roku 2021 upłynie 200 lat od urodzenia Cypriana Kamila Norwida. Przyszedł on na świat 24 września 1821 r. na Mazowszu, w Laskowie-Głuchach koło Radzymina. Był poetą, dramatopisarzem, prozaikiem, artystą sztuk pięknych i myślicielem. Zmarł 23 maja 1883 r. w Domu św. Kazimierza w Ivry pod Paryżem, opuszczony i zapomniany. Większą część życia spędził na emigracji, podróżując po Niemczech, Włoszech, Belgii, Anglii i Stanach Zjednoczonych, by ostatecznie osiąść w stolicy Francji.

W swojej twórczości Cyprian Kamil Norwid odwoływał się do narodowej i europejskiej tradycji, a zarazem był odważnym nowatorem oraz krytykiem różnych przejawów życia społecznego i politycznego. Patriotyzm podnosił do rangi najwyższej wartości. Podobnie ujmował jako świadomy oraz głęboko wierzący katolik kwestie etyczne, filozoficzne oraz teologiczne. Stale interesował go człowiek, na nim skupiał swą poetycką i artystyczną uwagę. Święty Jan Paweł II pisał: „Cyprian Norwid pozostawił dzieło, z którego emanuje światło pozwalające wejść głębiej w prawdę naszego bycia człowiekiem, chrześcijaninem, Europejczykiem i Polakiem”. Na zawsze weszły do zbiorowej świadomości Norwidowe frazy, takie jak: „Ojczyzna to wielki, zbiorowy obowiązek”.

Jego nowatorska twórczość oraz bezkompromisowe sądy artystyczne, polityczne i moralne stopniowo odsuwały od niego czytelników. Tylko część jego dzieł została opublikowana za jego życia. Część z nich zaginęła, ale wiele zostało odszukanych po śmierci twórcy i wtedy, już w XX w., został odkryty na nowo.

Cyprian Kamil Norwid przeżył swą młodość w kraju, a lata dojrzałe na emigracji. W 1855 r. uznany przez zaborcze władze rosyjskie za politycznego „wygnańca” do Polski już nie mógł powrócić. W roku 2001 na Wawelu, w Krypcie

Wieszczów Narodowych, umieszczona została urna z ziemią z grobu Norwida. Poeta „tułacz” symbolicznie powrócił do Ojczyzny.

Najwybitniejsi polscy poeci podążali szlakiem Norwida. Jego twórczy wkład w nowoczesną polską literaturę, a szerzej w polską kulturę, jest ogromny, na wielu polach decydujący. W uznaniu zasług Cypriana Kamila Norwida dla polskiej sztuki i polskiej kultury, w 200-lecie jego urodzin, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustanawia rok 2021 Rokiem Cypriana Kamila Norwida.

Marszałek Sejmu: *E. Witek*

UCHWAŁA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 2 grudnia 2020 r.

ustanawiająca rok 2021 Rokiem Cypriana Norwida

W zgodnej opinii wielu specjalistów Cyprian Norwid to jeden z najwybitniejszych polskich twórców. Laureat Nagrody Nobla Josif Brodski uznał go za najlepszego poetę XIX wieku w literaturze światowej, a św. Jan Paweł II pisał o nim w roku 2001: „Cyprian Norwid pozostawił dzieło, z którego emanuje światło pozwalające wejść głębiej w prawdę naszego bycia człowiekiem, chrześcijaninem, Europejczykiem i Polakiem”.

Znakomity poeta, prozaik, dramatopisarz, artysta plastyk, głęboki myśliciel i chrześcijanin, gorący, choć niepozabawiony krytycyzmu patriota, który większą część życia przeżył na emigracji, urodził się 24 września 1821 r. w Głuchach na Mazowszu, a zmarł 23 maja 1883 r. w Paryżu.

W ostatnim zachowanym liście, napisanym dwa miesiące przed śmiercią, pisał o sobie: „C.N. zasłużył na dwie rzeczy od Społeczeństwa Polskiego: to jest, ażeby oneż społeczeństwo nie było dlań obce i nieprzyjazne”.

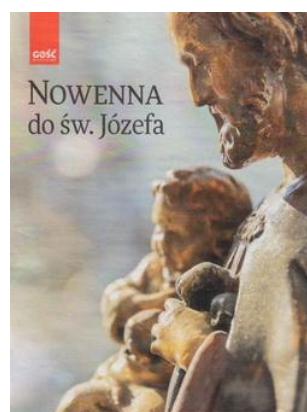
Ten swoisty testament nadal pozostaje do zrealizowania. Ustanowienie roku 2021, w którym przypada wyjątkowa 200. rocznica urodzin poety, umożliwi godne upamiętnienie Cypriana Norwida oraz przybliżenie Polakom jego osoby i dzieła.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej składa hołd wielkiemu twórcy i patriocie, uznając jego myśl, że „Ojczyzna to wielki zbiorowy obowiązek”, za ciągle aktualną.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”.

MARSZAŁEK SENATU
Tomasz GRODZKI

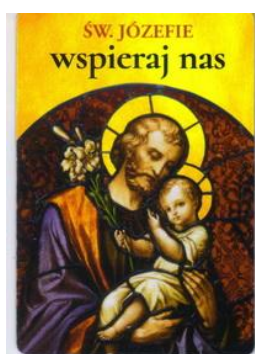
Rok 2021 – Rokiem Świętego Józefa (od 8 XII 2020 do 8 XII 2021)

Gość Niedzielny, nr 9, rok XCVIII, 7 III 2021, s. 1.

DNI ZE ŚW. JÓZEFEM

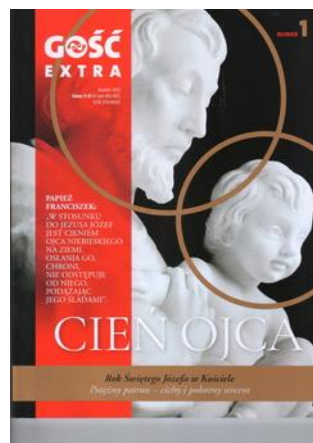
DZISIAJ DODATEK: Nowenna do św. Józefa.

**ŚW. JÓZEFIE
Wspieraj nas**

Plakietka na lodówkę.

Gość Niedzielny, nr 10, rok XCVIII, 14 III 2021.

GOŚĆ EXTRA
marzec 2021,

*Rok Świętego Józefa
w Kościele
Potężny patron – cichy
i pokorny sercem*

Ks. Adam Pawlaczyk:
Nasze możliwości, s. 1

Abp Wiktor Skworec,
przewodniczący Komisji
Duszpasterstwa Konferencji

Episkopatu Polski, Józef od spraw trudnych, s. 2
Franciszek Kucharczak: Józef, syn Dawida, s. 4-6
Ks. Dominik Chmielewski SDB: Nadszedł dla ciebie czas odkrycia św. Józefa, s. 7.

Ks. Robert Skrzypczak: Nadszedł czas Józefa, s. 8-11.

Ks. prof. Mariusz Rosik: Noc Józefa, s. 12-14.

Jacek Dziedzina: Bohater „drugiej linii”, s. 16-19.

Jakub Jałowiczor: Nowa tradycja, s. 20-23.

Ks. Adam Pawlaszczyk: Gwiazda jest tylko jedna, s. 24-33.

Jakub Jałowiczor: Dziwny patron, s. 34-37.

Barbara Gruszka-Zych: Święta Rodzina na spacerze, s. 38-43.

Marcin Jakimowicz: Ślub w piekle, s. 44-49.

Chłopaki też płaczą, z Andrzejem Lewkiem rozmawia Jacek Dziedzina, s. 50-53.

Beata Zajączkowska: Pysie św. Józefa, s. 54-57.

Agata Puścikowska: Święty terapeuta, s. 58-63.

Barbara Gruszka-Zych: Transakcje, s. 64-67.

Szymon Babuchowski: Pod płaszczem Józefa, s. 68-72.

Rozmowa z członkami Zarządu Fundacji św. Józefa, s. 73.

Franciszek Kucharczak: Bracia z bractw, s. 74-77.

Agata Puścikowska: Jak Józef pożar ugasił... s. 78-82.

Fundacja Gość Niedzielny – Pomóż nam rozsiewać dobre słowo, s. 83.

Leszek Śliwa: Życiowe role Józefa, s. 84-91.

Szymon Babuchowski: Józefowi się nie odmawia, s. 92-94.

Serwis dla żyjących Bożym słowem – biblia.wiara.pl, s. 95.

Modlitwy do św. Józefa: „Telegram” do św. Józefa dla wyblągania szybkiego ratunku, Modlitwa w trudnych sprawach, www.swietyjosef.kalisz.pl, s. 96.

Być jak św. Józef

Rajd mężczyzn na najwyższy szczyt Górców. Organizatorem wydarzenia jest fundacja Rodzina w Służbie Człowieka działająca przy klasztorze franciszkanów w Rychwałdzie. Turystyczna eskapada połączona z duchowym przesłaniem odbyła się 29 maja. Towarzyszyło jej hasło „Czy Adam musi być zawsze silny?”. Szukając odpowiedzi na to pytanie, o. Bogdan Kocańda, franciszkanin, przywołał postać św. Józefa, którą zaprezentował jako klucz do zrozumienia męskiej zadaniowości. (...)

Mariusz Rzymek, *Niedziela*, nr 24, 13 VI 2021,

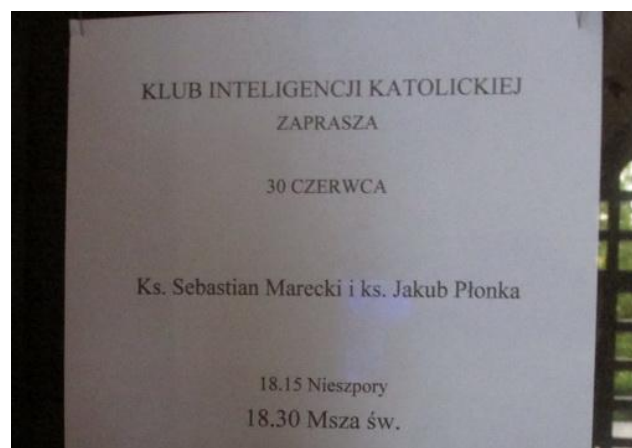
Niedziela na Podbeskidziu, s. III.

Opracował Stanisław Waluś

Zakończenie roku akademickiego w gliwickiej sekcji KIK w Katowicach

Ograniczenia związane z epidemią koronawirusa nie pozwoliły na cotygodniowe spotkania w siedzibie sekcji w kaplicy św. Jadwigi w parafii Wszystkich Świętych w Gliwicach. Spotkaliśmy się dopiero 30 czerwca 2021 r. i było to spotkanie wyjątkowe – ostatnie w roku akademickim 2020-21 i zarazem pożegnalne. Ks. dr Sebastian Marecki, kapelan gliwickiej sekcji nie będzie się już nami opiekował w nowym roku akademickim. Opiekę na sekcją przejmie ks. dr Jakub Płonka, który niedawno obronił doktorat. Niektórzy z nas pamiętają ks. Jakuba Płonkę z pielgrzymki z Gliwic do Warszawy na beatyfikację ks. Jerzego Popiełuszki 6 V 2010 r. Relacja

z tej pielgrzymki jest w Dłatego nr 6 (222) z 2010 r. Mszę św. sprawowali ks. dr Sebastian Marecki i ks. dr Jakub Płonka.

Ogłoszenie o spotkaniu na tablicy Sekcji Gliwice w przedsiönku kościoła. KLUB INTELIGENCJI KATOLICKIEJ ZAPRASZA 30 CZERWCA Ks. Sebastian Marecki i ks. Jakub Płonka 18.15 Nieszpory 18.30 Msza św.

Otwarte drzwi kaplicy św. Jadwigi zapraszają na spotkanie.

Msza św. w kaplicy św. Jadwigi.

Od lewej: ks. dr Sebastian Marecki, ks. dr Jakub Płonka. Ołtarz stoi na scenie.

Ks. Marecki zaczął homilię od znanej modlitwy św. Augustyna „Boże, pozwól mi się nawrócić, ale jeszcze nie teraz”. Od tego fragmentu św. Augustyna możemy przejść do Ewangelii – powiedział ks. Marecki. Mateusz wkłada w usta opętanego zdanie: „Przyszedłeś tu przed czasem, aby nas dręczyć?”. Zwróćmy uwagę na słowa: „przed czasem”. Jeśli okoliczności byłyby właściwe, czas sposobny – poszedłbym za Tobą Jezus. Kiedy Jezus przyszedł na świat, czas się wypełnił – Chrystus przychodzi do mnie teraz, w tę środę, w ten wieczór. Ksiądz przeczytał nam fragment katechezy Benedykta XVI z 17 maja 2006 r. dotyczącej powołania. Każdy chrześcijanin jest powołany do życia Ewangelią. Benedykt XVI pisze, że także i my pragniemy Boga, oczekujemy, że Bóg przemieni natychmiast świat zgodnie z naszymi oczekiwaniami. Bóg wybiera inną drogę. Powinniśmy iść za Jezusem, a nie wyprzedzać Go. On zna drogę, mówi do mnie i do ciebie: pójdz za mną. Powinniśmy iść za Jezusem, bo On jest drogą, prawdą i życiem.

Pod koniec Mszy św. główny celebrans, ks. Jakub Płonka odczytał „Akt zawierzenia Opatrzności Bożej Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach”. Po Mszy św. rozdałem ten tekst uczestnikom spotkania.

Ks. dr Jakub Płonka słucha uczestników spotkania.

Ks. Jakub Płonka jest rezydentem w parafii Wszystkich Świętych w Gliwicach. Poprosił nas o krótkie przedstawienie się i okazało się, że jesteśmy z różnych parafii diecezji gliwickiej, a jedna osoba jest z archidiecezji katowickiej.

Tekst i zdjęcia Stanisław Waluś

Pielgrzymka Sekcji Tysiąclecie Dolne Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach do Warszawy

W dniach 5-7 sierpnia 2021 roku odbyła się we współpracy z Biurem Podróży Emir-Travel trzydniowa pielgrzymka do Warszawy. W pielgrzymce uczestniczyło 16 osób.

Pielgrzymkę rozpoczęliśmy od zwiedzenia grobów i „katakumb” cmentarza Stare Powązki, gdzie pochowanych jest wiele znamienitych i znanych osób, w tym artyści i ludzie kultury np. Czesław Niemen, Irena Jarocka, Violetta Villas. Następnie przejechaliśmy na Żoliborz do kościoła pw. Stanisława Kostki, gdzie pomodliliśmy się przy grobie bł. księdza Jerzego Popiełuszki. Po nawiedzeniu kościoła zwiedziliśmy muzeum Jerzego Popiełuszki znajdujące się w podziemiach kościoła.

Grób ks. Jerzego Popiełuszki na Żoliborzu przy kościele Stanisława Kostki.

Następnym punktem programu było multimedialne muzeum Powstania Warszawskiego, które zwiedziliśmy z przewodnikiem. Następnie przejechaliśmy do Katedry Polowej Wojska Polskiego Najświętszej Maryi Panny Królowej Polski. Po nawiedzeniu Katedry zwiedziliśmy plac z Pomnikiem Powstania Warszawskiego.

Pomnik Powstania Warszawskiego.

Drugi dzień pielgrzymki rozpoczął się od nawiedzenia kościoła pw. Matki Boskiej Zwycięskiej w Rembertowie. Wystrój kościoła nawiązuje do działań Bitwy Warszawskiej z 1920 roku.

Fasada kościoła Matki Boskiej Zwycięskiej w Warszawie Rembertowie (Wolą mieszkańców Rembertowa było, aby kościół i parafia były wotum dziękczynnym za zwycięstwo oręża polskiego nad bolszewicką nawałą w 1920 r.).

Z Rembertowa pojechaliśmy do Wilanowa, gdzie z przewodnikiem zwiedziliśmy Świątynię Opatrzności Bożej, a o godz. 12.00 uczestniczyliśmy we Mszy św. w górnej części świątyni. W dolnej części świątyni pochowani są zasłużeni ludzie m.in. ostatni prezydent na uchodźstwie Pan Ryszard Kaczorowski (zginął w katastrofie smoleńskiej w 2010 roku).

Świątynia Opatrzności Bożej.

Kolejnym punktem programu było Stare Miasto, które zwiedziliśmy z przewodnikiem po-

cząwszy od Grobu Nieznanego Żołnierza na placu Piłsudskiego, poprzez Krakowskie Przedmieście, Pałac Prezydencki, Pomnik Mickiewicza, kościół św. Anny, kolumnę Zygmunta do Rynku Starego Miasta. W godzinach popołudniowych przewodnik oprowadził nas po Zamku Królewskim i jego wspaniałych odnowionych komnatach.

Komnata Zamku Królewskiego (piękne mozaiki podłogowe).

Trzeci dzień pielgrzymki rozpoczęto od zwiedzania ogrodów królewskich wokół Pałacu Jana III Sobieskiego w Wilanowie. Następnie przejechaliśmy pod Pałac Kultury gdzie po prawie 2 godzinach oczekiwania wyjechaliśmy windą na 30 piętro na taras widokowy podziwiając wysokośćiowce warszawskie i inne widoki Warszawy.

„Manhattan” warszawski (widziane z Pałacu Kultury z 30. piętra).

Następnie udaliśmy się ponownie na Stare Miasto, gdzie nawiedziliśmy Archikatedrę Warszawską a zwłaszcza podziemia Katedry, gdzie znajdują się groby Prymasów Polski – Hłonda, Glempa oraz Wyszyńskiego (grób prymasa Wyszyńskiego jest w kaplicy bocznej).

Fasada Zamku Królewskiego.

Ostatnim punktem programu była wizyta w Ogrodzie Saskim i Łazienkach Królewskich oraz odpoczynek przy pomniku Chopina. Przeszliśmy również pod Belweder.

Limuzyna marszałka Józefa Piłsudskiego przy wejściu do Łazienek. W powierzchni odbicie uczestników naszej pielgrzymki.

Biuru Podróży Emir-Travel dziękujemy za możliwość nawiedzenia znanych miejsc związanych z historią naszej stolicy i Ojczyzny oraz za fachowy komentarz przewodnika, który wykazał się dużą wiedzą historyczną.

Tekst i zdjęcia Andrzej Perkosz

Ś T P

10 kwietnia 2010 – Smoleńsk

Wspomnienie tych, którzy zginęli i modlitwa za nich przed kościołem wojskowym św. Barbary w Gliwicach – 10 I 2018. Prowadzi Klub Gazety Polskiej w Gliwicach.

To o Tusku Rosjanie mówili: „Nasz człowiek w Warszawie”

Jacek Karnowski rozmawia
z Witoldem Waszczykowskiem, byłym
ministrem spraw zagranicznych

(...) Witold Waszczykowski: Później przyszedł rok 2009 i ówczesny premier wyobraził sobie, że nawiązał bezpośredni, partnerski kontakt z Putinem. To była sławna rozmowa na molo w Sopocie, to była próba zmarginalizowania Lecha Kaczyńskiego, który na Westerplatte wygłosił bardzo ważne przemówienie. Zaczęły się przygotowania do spotkania Tuska z Putinem w Katyniu. Wizytę prezydenta sprowadzono – jak pisał ówczesny ambasador w Moskwie Jerzy Bahr – do poziomu „prywatnej pielgrzymki”. Spowodowało to drastyczne obniżenie poziomu bezpieczeństwa tej wizyty.

Jacek Karnowski: Ten sygnał – że jest to wizyta prywatna – docierał oczywiście także do Rosjan?

Witold Waszczykowski: Tak to Rosjanom komunikowano. Cała ta gra przed Smoleńskiem nosiła znamiona zdrady dyplomatycznej. To była zdrada w stosunku do prezydenta Kaczyńskiego.

Jednocześnie zaczęły się liczne, ostentacyjne ceremonie przy grobach radzieckich żołnierzy, przy różnych pomnikach. Gen. Stanisław Koziej uruchomił na szeroką skalę instytucjonalną współpracę z rosyjskim odpowiednikiem Biura Bezpieczeństwa Narodowego. Doszło nawet do współpracy komisji wyborczych! Prezydentowi Miedwiewowi proponowano inwestowanie w Polsce, Tusk otwarcie mówił, że nie ma nic przeciwko rosyjskiemu kapitałowi nawet w sektorze paliwowym. Planowano rok kultury rosyjskiej w Polsce. Jeszcze w grudniu 2013 r. BBN twierdziło w swojej białej księdze bezpieczeństwa, że Rosja nie zagraża światu! Chwilę później wybuchł Majdan, Rosja zajęła Krym i uderzyła na wschodnią Ukrainę.

Jacek Karnowski: Z pana słów wynika, że nawet Smoleńsk nie stał się otrzeźwiającą cezurą? Potwierdzają to zresztą dokumenty. Z Miedwiediewem, który przyleciał na pogrzeb Lecha Kaczyńskiego, rozmawiano wciąż w tym samym tonie. O patrzeniu w przyszłość, o porządkowaniu cmentarzy czerwonoarmistów, o włączeniu w te akcje samorządów i harcerzy. Śledztwo? Nie ma żadnych problemów?

Witold Waszczykowski: To było od pierwszych godzin. Byłem wówczas wiceszefem BBN. Kilka godzin po tragedii mieliśmy spotkanie z marszałkiem Komorowskim w Kancelarii Sejmu. Tam nie było żadnej żałoby! Było zdziwienie, że „przeżył Sasin”. „Jakim cudem?” – pytano. No, pojechał pociągiem. Zdziwienie. Szybko rozdawano stanowiska, żadnej refleksji nad śmiercią. My byliśmy przybici, a tam nawet śladu empatii. Nic.

Jacek Karnowski: Jak podchodzono do kwestii przyczyny tragedii?

Witold Waszczykowski: Gen. Koziej zajmował się głównie kwestią instrukcji HEAD, chciał nowych instrukcji dla pilotów. Nie zadbano o podstawy prawne śledztwa, w BBN wiedzieliśmy, że Polska w 1993 r. podpisała z Rosją umowę o badaniu wypadków lotniczych, którą należało uruchomić. Tusk wołał jednak, by śledztwo prowadziła Moskwa, było mu to na rękę, bo zrzucało z niego odpowiedzialność. (...)

*Sieci, nr 30 (452), 26 VII – 1 VIII 2021, s. 20-23
zdjęcie i opracowanie Stanisław Waluś*

Beatyfikacja kard. Stefana Wyszyńskiego

**Słowa kard. Stefana Wyszyńskiego
z kalendarza na rok 2021 „Ksiądz kardynał
Stefan Wyszyński 3 VIII 1901 – 28 V 1981
Prymas Tysiąclecia” wydanego przez „Nasz
Dziennik” (4 I 2021 r.)**

sierpień

Królowo Polski! Odnawiamy dziś śluby Przodków naszych i Ciebie za Patronkę naszą i za Królową Narodu polskiego uznajemy.

*Jasnogórskie Śluby Narodu Polskiego,
Jasna Góra, VIII 1956 r.*

Będzie skromnie, ale godnie

Beatyfikacja prymasa Stefana Wyszyńskiego i matki Róży Czackiej odbędzie się 12 września na terenie Świątyni Opatrzności Bożej. O ile nie zmienia się przepisy epidemiczne, w uroczystości będzie mogło uczestniczyć od 7 do 8 tys. osób (w świątyni i przed nią). (...)

Uroczystości będzie przewodniczył legat papieski – prefekt Kongregacji Spraw kanonizacyjnych kard. Marcelo Semeraro. Liturgiczne wspomnienia nowych błogosławionych mają przypadać w dni ich śmierci, jednak informację na ten temat oficjalnie poda Kongregacja Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów. (...)

Bieżące informacje o uroczystości, a także o wydarzeniach przygotowujących do beatyfikacji znaleźć można na stronie: beatyfikacja.info.

*Bogumił Łoziński, Gość Niedzielny,
nr 25, rok XCVIII, 27 VI 2021, s. 6
Opracował Stanisław Waluś*

Rektor KUL o Prymasie Wyszyńskim

W Poniedziałek Wielkanocny 13 kwietnia 2020 r. słuchałem Mszy św. z bazyliki Świętego Krzyża w Warszawie. Msza św. była transmitowana przez Program 1 Polskiego Radia i retransmitowana przez Radio Maryja. Będąc w Bielsku-Białej słuchałem jej z nadajnika Radia Maryja na Magurce Wilkowickiej. Mszy św. przewodniczył i homilię wygłosił ks. prof. dr hab. Antoni Dębiński, rektor KUL.

W homilii (nawiązując do Ewangelii Mt 28, 8-15) ksiądz Rektor powiedział, że w tym roku Święta Wielkanocne przeżywamy w czasie szczególnym – naznaczonym epidemią, natomiast Zmartwychwstanie Chrystusa jest najważniejszym, centralnym wydarzeniem ludzkości. Natomiast świat posługując się kłamstwem chce zmusić wyznawców Chrystusa do milczenia. Ks. prof. Antoni Dębiński przypomniał, że w tym

roku, już niedługo będziemy przeżywać setną rocznicę urodzin Jana Pawła II i beatyfikację kardynała Stefana Wyszyńskiego. Przypomniał słowa Ojca Świętego, że „Nie byłoby na Stolicy Piotrowej tego Papieża Polaka, gdyby nie było Twojej wiary, nie cofającej się przed więzieniem i cierpieniem, Twojej heroicznej nadziei, Twego zawierzenia bez reszty Matce Kościoła...”. Powiedział, że obaj byli mocarzami wiary.

Radiomagnetofon. Po lewej stronie świeca wigilijna z kościoła (Matki Boskiej Kochawińskiej w Gliwicach) z 2019 r. (na Wielkanoc 2020 r. nie było można kupić tradycyjnej świecy wielkanocnej w kościele). Z tyłu koszyczek wielkanocny z barankiem zabezpieczonym niebieską folią przez wysychaniem.

Dalszą część homilii ks. Rektor poświęcił prymasowi Stefanowi Wyszyńskiemu przypominając jego nauczanie, że człowiek jest dzieckiem Boga, a zarazem dzieckiem swojego narodu, że patriotyzm jest ważną częścią nauczania Prymasa Wyszyńskiego. Zacytował słowa Prymasa wypowiedziane na kilka dni przed uwięzieniem: „Kocham ojczyznę więcej niż własne serce i wszystko, co czynię dla Kościoła, czynię i dla niej”. Powiedział, że Prymas zawsze czuł się synem polskiej ziemi, a swoje przywiązanie do ojczystego kraju wyrażał konkretnie, że jeśli Kościół w naszej Ojczyźnie staje w obronie moralności, to staje w obronie narodowej racji stanu, że naród bez dziejów to naród tragiczny, że naród, który wychowuje młode pokolenie odcinając się od korzeni historycznych skazuje się na śmierć. Ks. Rektor powiedział, że Prymas Wyszyński był obrońcą niezależności KUL-u w okresie PRL-u i zakończył homilię zdaniem: nasza Ojczyzna zмага się z pandemią; potrzebujemy wzajemnej życzliwości i solidarności.

13.04.2020 *Zdjęcie i tekst Stanisław Waluś*

O Prymasie Tysiąclecia w czasopiśmie

Na beatyfikację tylko z kartami wstępu

Jedynie osoby z kartami wstępu będą mogły uczestniczyć bezpośrednio w uroczystości beatyfikacyjnej kard. Stefana Wyszyńskiego i matki Elżbiety Czackiej, która odbędzie się 12 września w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie-Wilanowie. (...)

Beatyfikacja będzie transmitowana przez telewizję publiczną, która oferuje bezpłatne dostarczenie sygnału telewizyjnego do wszystkich zainteresowanych środowisk. (...)

Franciszek Kucharczak, Gość Niedzielny, nr 33, rok XCVIII, 22 VIII 2021, s. 5

Redakcja Katolicka TVP poleca

Serial dokumentalny „Umarł, aby żyć. Rzec o Stefanie kardynale Wyszyńskim”. 22 VIII, TVP 1, 12.50. Beatyfikacja kardynała Stefana Wyszyńskiego będzie świętem Kościoła w Polsce. TVP z tej okazji zaprezentuje serial o życiu i roli Prymasa tysiąclecia w historii Kościoła i Polski. Emitowany 22 sierpnia odcinek będzie zatytułowany „Człowiek i praca”. (...)

Gość Niedzielny, nr 33, rok XCVIII, 22 VIII 2021, Program TV 22-28.08.2021, s. TV3

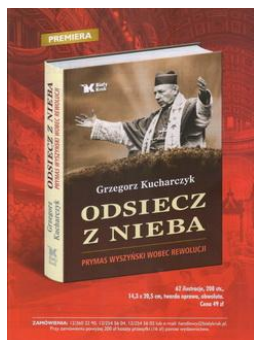

Wiara, Patriotyzm i Sztuka, nr 7-8 (129-130), 23 VII – 20 IX 2021, s. 1

Prymas Tysiąclecia bieży z odsieczą także dziś!

Książka prof. Grzegorza Kucharczyka „Odsiecz z nieba. Prymas Wyszyński wobec rewolucji” w sposób naturalny wpisuje się w bezpośredni czas poprzedzający uroczystość beatyfikacji Prymasa Tysiąclecia. Ten czas okazał się wydłużony z racji pandemii. (...) 12 września to dzień rocznicy Odsieczy Wiedeńskiej. (...) Ta monografia powinna stać się lekturą obowiązkową dla katolików świadomych swojej wiary. W sposób szczególny, jak się wydaje, powinna być przedmiotem głębokiej refleksji dla pasterzy Kościoła w Polsce.

Ks. prof. Paweł Bortkiewicz TChr, Wiara, Patriotyzm i Sztuka, nr 7-8 (129-130), 23 VII – 20 IX 2021, s. 31-35

Grzegorz Kucharczyk
„Odsiecz z nieba. Prymas Wyszyński wobec rewolucji”, Biały Kruk, Kraków 2021

62 ilustracje, 208 str.
 Zamówienia: 12/260 32 90, 12/254 56 04, 12/254 56 02 lub e-mail: handlowy@bialykruk.pl.

Wiara, Patriotyzm i Sztuka, nr 7-8 (129-130), 23 VII – 20 IX 2021, s. 37

Znak Prymasa

Ks. Paweł Bortkiewicz, Niedziela, nr 32, 8 VIII 2021, s. 19

Zuzela Pamięta

wś, Idziemy, nr 32 (823), 8 VIII 2021, s. 17

Wierny Maryi

Anna Rastawicka, Idziemy, nr 32 (823), 8 VIII 2021, s. 54

Przyjechałam na beatyfikację Ojca

Agata Puścikowska, Gość Niedzielny, nr 32, rok XCVIII, 15 VIII 2021, s. 5

U dziadków prymasa

Patryk Lubryczyński, Idziemy, nr 33 (824), 15 VIII 2021, s. 25

Film na beatyfikację

„Wyszyński – zemsta czy przebaczenie” jest oficjalną produkcją przygotowaną na wrześniową beatyfikację Prymasa Tysiąclecia. (...) Premiera filmu zaplanowana jest na początek września. W kinach pojawi się 17 września, tuż po beatyfikacji.

KAI, bs, , Idziemy, nr 33 (824), 15 VIII 2021, s. 32

Jak kardynał Wyszyński pokonał Gomułkę

Wojciech Lada, Sieci, nr 33 (455), 16-22 VIII 2021, s. 45-47

„Czas to miłość” – Prymas Tysiąclecia na ulicach stolicy

Została otwarta wystawa poświęcona kardynałowi Stefanowi Wyszyńskiemu z okazji zbliżającej się 12 września br. beatyfikacji Prymasa Tysiąclecia. (...) Honorowy patronat nad wystawą objął Wiceprezes Rady Ministrów, Minister Kultury, Dziedzictwa Narodowego i Sportu, prof. Piotr Gliński.

Jakub Pacan, Tygodnik Solidarność, nr 31 (1699), 3 VIII 2021, 49

Podwójna beatyfikacja

Drogi życia prymasa Stefana Wyszyńskiego i matki Róży Czackiej FSK przecinały się ze sobą bez mała 40 lat. (...)

Monika Wiśniewska, wSieci Historii, nr 9-10 (100-101), wrzesień-październik 2021, s. 53-55
Opracował Stanisław Waluś

Wystawa poświęcona pożegnaniu Prymasa Wyszyńskiego 31 maja 1981 r.

Wystawa została umieszczona na placu Bolesława Chrobrego w Bielsku-Białej. Opisy są w języku polskim i angielskim. Zdjęcia zrobione 1.08.2021.

Na planszy po lewej: To experience the community UNKNOWN PHOTOGRAPHS OF PRIMATE WYSZYŃSKI'S FAREWELL

Jedna z plansz ze zdjęciami z pogrzebu.

Po lewej u dołu: Pierwszy raz od zakończenia drugiej wojny światowej hierarcha Kościoła grekokatolickiego, zdelegalizowanego w krajach podległych ZSRR, pokazał się publicznie w stroju liturgicznym. Był to arcybiskup Myrośław Lubacziwski (drugi po prawej). Przybył aż z Filadelfii, żeby oddać hołd kard. Wyszyńskiemu, który otaczał opieką duszpasterską prześladowanych grekokatolików.

Po prawej u góry: Procesja żałobna z trumną pry-
masa Stefana Wyszyńskiego zdawała się nie mieć
końca. Kiedy początek konduktu dotarł na plac Zwy-
cięstwa, jego koniec nie wyruszył jeszcze sprzed ko-
ścioła seminaryjnego. Uwagę zwracali liczni hutnicy,
członkowie NSZZ „Solidarność”. Szli w kapeluszach
z emblematami związku pisanyymi charakterystycz-
nym fontem, nazywanym solidarycą.

Zdjęcia i tekst Stanisław Waluś

Beatyfikacja ks. Jana Machy

Agnieszka Huf: Zawsze myśl o niebie. Historia
Hanika – ks. Jana Machy (1914-1942)

Księgarnia św. Jacka, Katowice 2020

Konspiracja

Grudzień 1939 roku. Zbliża się pierwsze wo-
jenne Boże Narodzenie, którego radość jest przy-
ćmiona grozą wojny. Ale wszyscy starają się, jak
tylko mogą, ocalić najważniejsze z tradycyjnych
zwyczajów świątecznych, dlatego jak co roku
rozpoczynają się odwiedziny kolędowe. Hanik ru-
sza do typowych czerwonych familoków i nie-
wielkich domków, które rozsiane są wokół para-
fialnego kościoła. To co tam widzi, zapada mu
głęboko w serce. Oczywiście wie o aresztowa-
niach, wywózkach, rozstrzeliwaniach. (...)

Plan jest prosty: docierać do tych, którzy mają
więcej i namawiać, aby podzielili się z tymi, któ-
rzy mają mniej. Nie zamierza tworzyć organiza-
cji, budować struktur czy wchodzić w ruch kon-
spiracyjny. Ale jego charyzma przyciąga coraz
większą gromadę ludzi, gotowych, tak jak on,
służyć potrzebującym. (...)

Aktywność organizacji harcerskich nie pozo-
staje niezauważona przez dowódców organizują-
cych Polskie Państwo Podziemne na Śląsku. Po-
dczas spotkania komendanta śląskiego okręgu
Polskich Sił Zbrojnych z komendantem Śląskiej
Chorągwi Harcerzy zdecydowano, że męskie
harcerstwo zostaje autonomiczną jednostką nale-
żącą do Polskich Sił Zbrojnych, przemianowa-
nych na Związek Walki Zbrojnej.

W ten sposób ks. Jan staje się – niejako mi-
mowolnie – członkiem konspiracyjnej organiza-
cji. Dowództwo mianuje go komendantem grupy
akademickiej scalonej z harcerzami, której nada-
no kryptonim „Konwalia”, a działalność charyta-
tywną określono mianem „Opieki Społecznej”.

Zygmunt Walter Janke, komendant Okręgu
Śląskiego Armii Krajowej, zapisał we wspo-
mnieniach z tego czasu: „Ks. Macha organizo-
wał wspaniałe pomoc społeczną. Współpracowa-
ło z nim, wpłacając składki i składając dary

w naturze, ponad 4000 osób. Zorganizowano
pomoc dla rodzin powstańców, więźniów, jeń-
ców i osób ściganych przez gestapo”. (...)

Dla Hanika od zawsze liczył się drugi człowiek
– jego kraj pochodzenia, wyznanie czy poglądy
nie były istotne. Potrzebującym oddaje wszyst-
ko, dla siebie nie zostawiając zupełnie nic. (...)

Ksiądz Jan nie żyje w próżni – wie, że to, co
robi jest ryzykowne. Ale równie dobrze zdaje
sobie sprawę, że bez jego pomocy wielu rodzi-
nom w oczy zajrzy głód. (...)

s. 53-62

Wybrał Stanisław Waluś

Komunikat Archidiecezji Krakowskiej

dotyczący abp. Wiktora Skworca,
metropolity katowickiego, biskupa
tarnowskiego w latach 1998-2011

Działając na podstawie przepisów Kodeksu
Prawa Kanonicznego i *motu proprio* Papieża
Franciszka *Vos estis lux mundi*, Stolica Apostol-
ska – w następstwie zgłoszenia dokonanego
przez abp. Wiktora Skworca – przeprowadziła
postępowanie w celu zbadania sygnalizowanych
zaniedbań dokonanych przez niego, jako biskupa
tarnowskiego, w sprawach wykorzystania seksu-
alnego popełnionego wobec osób małoletnich
przez dwóch kapłanów tej diecezji.

Po zakończeniu powyższego dochodzenia
i w związku ze swoimi wcześniejszymi oświad-
czeniami, abp Wiktor Skworec:

1. złożył rezygnację z członkostwa w Ra-
dzie Stałej Konferencji Episkopatu Polski;
2. złożył rezygnację z funkcji przewodni-
czącego Komisji ds. Duszpasterstwa Konferencji
Episkopatu Polski;
3. zobowiązał się wesprzeć finansowo –
z prywatnych środków – wydatki diecezji tar-
nowskiej związane ze sprawami wykorzystania
seksualnego;
4. poprosił o wyznaczenie Arcybiskupa Ko-
adiutora.

Kraków, dnia 9 lipca 2021 r.

Biuro Prasowe Archidiecezji Krakowskiej

[https://archidiecezjakatowicka.pl/o-
diecezji/aktualnosci/1964-komunikat-archidiecezji-
krakowskiej](https://archidiecezjakatowicka.pl/o-diecezji/aktualnosci/1964-komunikat-archidiecezji-krakowskiej)

SŁOWO ARCYBISKUPA KATOWICKIEGO DO WIERNYCH I DUCHOWIEŃSTWA ARCHIDIECEZJI KATOWICKIEJ

Drodzy Diecezjanie, Bracia i Siostry, Drodzy Księża i Osoby Życia Konsekwowanego!

W nawiązaniu do opublikowanego komunikatu Archidiecezji Katowickiej z dnia 9 lipca 2021 r. pragnę Was poinformować, że z pokorą przyjmuję wyniki dochodzenia Stolicy Apostolskiej, o które sam prosiłem, dotyczącego sytuacji zaistniałych w czasie pełnienia przeze mnie posługi biskupa tarnowskiego. Sytuacje te dotyczyły wykorzystania seksualnego małoletnich przez duchownych podległych mojej jurysdykcji. Jak się okazało, w dwóch takich przypadkach doszło do zaniedbań. W związku z tym zwracam się przede wszystkim do skrzywdzonych oraz ich rodzin ze szczerą i pokorną prośbą o przebaczenie. O to samo proszę wspólnotę Kościoła tarnowskiego, któremu przez niespełna 14 lat starałem się służyć na miarę możliwości i sił.

Bracia i Siostry!

Wobec rodzących się w związku z tym pytań i wątpliwości odnośnie do sytuacji w Archidiecezji Katowickiej jest moją powinnością poinformować was o tym, że w ciągu niespełna 10-ciu już lat posługi w archidiecezji uruchomiłem wszystkie konieczne mechanizmy ochrony małoletnich. Żadne zgłoszenie nie zostało pominięte, zlekceważone czy nierozpoznane. W tych sprawach przestrzegane jest ściśle obowiązujące prawo kościelne i państwowe. Został stworzony system zapobiegania przestępstwom. W jego ramach przeprowadzono szkolenia duchownych, katechetów świeckich oraz innych osób pracujących w instytucjach kościelnych. Działa i jest łatwo dostępny duchowny – przewodniczący zespołu ds. prewencji, powołani zostali rzecznicy osób pokrzywdzonych i ich duszpasterz. Każda z osób skrzywdzonych otrzymuje konkretną ofertę pomocy i wsparcia. W obu diecezjach spotykałem się też osobiście z osobami skrzywdzonymi.

Bracia i Siostry!

Nie ukrywam, że w 24. roku biskupiej posługi przychodzi mi w tych dniach przeżywać najtrudniejsze chwile w życiu, dlatego z ufnością powierzam się Bożej Opatrzności i proszę Was o wsparcie modlitwą, zwłaszcza Koronką do Bożego Miłosierdzia. O takie samo wsparcie i zrozumienie proszę duchowieństwo archidiecezji i osoby życia konsekwowanego. Wołajmy wspólnie o miłosierdzie dla nas i świata całego.

Razem z Wami pragnę tworzyć modlitwy, cierpienia i pokuty budować wspólnotę Kościoła, aby był – jak tego chce sam Chrystus – „nie mający skazy czy zmarszczki” (Ef 5, 27). Niech nas wszystkich ogarnie ojcowskim sercem – św. Józef, patron Kościoła.

† **Wiktor Skworec**

Arcybiskup Metropolita Katowicki
Katowice, 9 lipca 2021 r.

VA I – 40/21

<https://archidiecezjakatowicka.pl/o-diecezji/aktualnosci/1965-slowo-arcybiskupa-katowickiego>

Kościół katolicki w związku z pandemią

Arcybiskup Gądecki krytykuje rząd za ograniczenia

Wprowadzając jednostronne ograniczenia w sprawowaniu kultu z powodu pandemii, państwo naruszyło autonomię Kościoła, a tym samym własną konstytucję i konkordat – stwierdził w artykule publikowanym w KAI abp Stanisław Gądecki. Przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski rozważa również, jak powinna wyglądać ewangelizacja w czasie pandemii i po niej. (...)

*Jakub Jałowiczor, Gość Niedzielny, nr 32, rok
XCVIII, 15 VIII 2021, s. 6*

Kościół domaga się od państwa zdrowej współpracy

*Ks. Janusz Królikowski, Niedziela, nr 33,
15 VIII 2021, s. 8-9*

Szczepienia w parafiach

Kilka parafii z regionu Gór Świętokrzyskich zaprosiło wiernych na szczepienia po niedzielnych Mszach świętych. To już kolejna taka akcja w diecezji kieleckiej. Na prośbę wojewody śląskiego także archidiecezja katowicka włączyła się w akcję szczepień. Specjalny komunikat w tej sprawie wystosował do wiernych abp Wiktor Skworec. Metropolita katowicki poprosił osoby niezaszczepione „o pogłębioną refleksję nad dobrodziejstwem, jakim jest wynalezienie szczepionek, ratujących ludzkie życie”.

*Idziemy, nr 33 (824), 15 VIII 2021, s. 15
Wybrał Stanisław Waluś*

Benedykt XVI krytycznie o Kościele w Niemczech

Benedykt XVI wskazuje Kościołowi w Niemczech przyczyny jego aktualnego kryzysu.

Z okazji przypadającej w tym roku 70. rocznicy swych święceń kapłańskich Papież Senior udzielił pisemnych odpowiedzi na pytania postawione przez dziennikarza niemieckiego czasopisma Herder Korrespondenz.

Swemu rodzimemu Kościołowi pogrążonemu w narodowej drodze synodalnej Benedykt XVI przypomina, że nauczanie Kościoła musi rozwijać się z wiary i w wierze. Przestrzega zarazem przed szukaniem ucieczki w samej tylko doktrynie, rozumianej jako rezerwat, oddzielony od codziennego świata. Podkreśla, że człowiek wierzący musi odnajdywać wciąż na nowo rzeczywistość wiary w realiach codziennego życia.

Benedykt XVI powraca też do wskazówek, które pozostawił swym rodakom podczas wizyty apostołskiej w Niemczech w 2011 r. Mówił wówczas, że Kościół musi się stawać mniej światowy, w coraz większym stopniu nabierać dystansu do tego, co go otacza. Dziś Papież Senior przyznaje, że postulowane przez niego „odświatowienie” wskazuje jedynie na negatywny aspekt postawy, na której mu zależy, a mianowicie, na uwolnieniu się od uwarunkowań epoki, by wejść w wolność wiary.

Benedykt XVI zauważa, że problem katolicyzmu w Niemczech wyraża się również w tym, co trafnie określa się mianem Kościoła oficjalnego. Wspomina on, że już w 1951 r., kiedy był wikarym, widział, że wiara katolików, którzy pełnili odpowiedzialne funkcje w Kościele pozostawiała wiele do życzenia, co osłabiało ich świadectwo. W dzisiejszym Kościele problem ten jest jeszcze bardziej rażący. W instytucjach kościelnych, takich jak szpitale, szkoły czy Caritas, kierownicze stanowiska zajmują ludzie, którzy nie podzielają misji Kościoła i tym samym dyskredytują świadectwo tych instytucji. Dla wyrażenia rozdzwisku między tym, czego się oficjalnie wymaga i tym, w co się osobiście wierzy, wprowadzono do użytku pojęcie Kościoła oficjalnego. Przejawia się to w wypowiedziach, za którymi stoją w większości ludzie, dla których wiara jest jedynie czymś oficjalnym. Benedykt XVI podkreśla, że szkodzi to zarówno Kościołowi, jak i wierze. Jak długo w oficjalnych tekstach Kościoła będzie się przejawiał tylko urząd, a nie serce i duch, odpływ od wiary będzie postępował – ostrzega Papież Senior.

Krzysztof Bronk – Watykan

Biuletyn Radia Watykańskiego 27 lipca 2021r.

Szef PO przeciw krzyżom.

Minister odpowiada

Donald Tusk, zapytany przez internautę, czy w szkołach powinny wisieć krzyże, odpowiedział: „Uważam, że nie”. Po czym dodał: „Bardzo chciałbym, żeby tym miejscem, w którym ci, którzy wierzą, mogli się spotkać w pokoju i wzajemnym zaufaniu, pomodlić się, były kościoły, a nie urzędy publiczne czy szkoły. Szkoła powinna uczyć nas wzajemnego respektu i szacunku, niezależnie od tego, czy ktoś jest wierzący, czy nie”. Jego zdaniem miejsca takie jak Sejm czy szkoła „powinny być wolne od symboliki religijnej”.

Na słowa szefa PO zareagował minister edukacji i nauki Przemysław Czarnek. „Na szczęście w Polsce mamy wolność religijną i to rodzice wraz z dyrekcją decydują, czy w szkole są i jakie są symbole religijne” – napisał na Twitterze. (...)

Franciszek Kucharczak, Gość Niedzielny, nr 32, rok XCVIII, 15 VIII 2021, s. 8

Bezplodne gadanie

(...) Odgrzanie, bo w 2011 roku, a więc za rządów Donalda Tuska, już to przerabialiśmy. Wtedy to awanturę o krzyże – równoległe z oświadczeniem premiera, że „nie będziemy klęczyli przed księdzem” – rozpętał Janusz Palikot. Po dwóch latach Sąd Apelacyjny w Warszawie orzekł, że „krzyż jest symbolem religijnym, ale nie można pomijać jego znaczenia jako symbolu kultury i tożsamości narodowej”. I sprawa ucichła.

Do teraz. Bo dziś znowu słyszymy z ust Donalda Tuska, że w polskich szkołach nie powinny wisieć krzyże. (...)

Kolejny kwiatek sprzed paru dni to stwierdzenie byłego premiera o treści: „Urodzenie dziecka, już nie mówiąc o dwójce, trójce, czwórce, to jest demograficznie fajna rzecz, ale dla kobiety jakże często to jest udręka na najbliższe dwadzieścia lat życia”.

Rozumiem, że mówi z własnego doświadczenia. (...)

Rzucanie kłamliwych haseł z wysokości świecznika przyczynia się do podejmowania przez odbiorców fatalnych decyzji, których będą ciężko żałować.

Słowa mają moc. Niestety, nie tylko te dobre. Różnica między nimi jest taka, że dobre są płodne i rodzą dalsze dobro, a złe... stosują antykoncepcję i przynoszą pustkę. (...)

Franciszek Kucharczak, Gość Niedzielny, nr 32, rok XCVIII, 15 VIII 2021, s. 39

Odznaczeni duchowni

W Pałacu Prezydenckim odbyła się uroczystość, podczas której sekretarz stanu w Kancelarii Prezydenta RP Andrzej Dera w imieniu prezydenta wręczył order i odznaczenia osobom zasłużonym w służbie państwu i społeczeństwu.

Wśród odznaczonych znaleźli się duchowni. Za wybitne osiągnięcia w działalności na rzecz rozwoju nauk teologicznych, za pracę duszpasterską Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski otrzymał wybitny biblista, wykładowca Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego ks. prof. Waldemar Chrostowski. (...)

i, Idziemy, nr 32 (823), 8 VIII 2021, s. 17

<https://www.prezydent.pl/aktualnosci/order-i-odznaczenia/art,666,odznaczenia-panstwowe-dla-osob-zasluzonych-w-sluzbie-panstwu-i-spolescenstwu.html>

Ks. Dariusz Oko skazany w Niemczech za prawdę

Wprowadzenie

Niżej dzielę się z czytelnikami „Dłatego” tym, co znalazłem w czytanej przeze mnie prasie (regularnie i sporadycznie). Listy ks. prof. Dariusza Oko można przeczytać w „Dłatego” nr 7 (319) z 1 VII 2018 i w „Dłatego”, nr 2 (350) z 17 II 2021.

Z informatora Nauka Polska:

Ks. dr hab. Dariusz Zbigniew Oko

Klasyfikacja oparta na KBN: nauki filozoficzne. Specjalności: filozofia Boga, metafizyka, relacja filozofia-teologia.

Lawendowa mafia w natarciu

Niemiecki sąd skazał ks. prof. Dariusza Oko za rzekome nawoływanie do nienawiści poprzez jeden z artykułów w naukowym czasopiśmie „Theologisches”, w którym duchowny opisał kulisy homoseksualnego lobby w Kościele. (...)

(kw. Niezależna.pl)

Albicla.com/KonradWysocki,

Gazeta Polska Codziennie, nr 153 (2978), 29 VIII 2021, s.9

Zdrada

Wraz z podniesioną kilka miesięcy temu przez prof. Przemysława Czarnka kwestią wolności słowa w nauce odezwały się liczne głosy w dyskusji. Mieliśmy do czynienia z nagonką na ministra edukacji i nauki, która otwarcie możliwości wolnego wypowiedzania się w charakterystyczny sposób nazwała atakiem na wolność słowa. (...)

Pytanie o wolność słowa, o wolność wypowiedzi w sferze naukowej pojawiło się w ostatnich dniach w zupełnie nowym kontekście. Oto bowiem w niemieckim czasopiśmie teologicznym został wydrukowany artykuł ks. prof. Dariusza Oko i ks. prof. Johannes Stöhr. Obu autorom zarzucono podżeganie do nienawiści na podstawie wyciętych z kontekstu fragmentów artykułu. W tych właśnie fragmentach autorzy przyrównali zorganizowaną grupę przestępczą – „lawendową mafię”, krzywdzącą ofiary i cały Kościół – do pasożyta szkodzącego swemu nosicielowi. (...)

Autorzy artykułu, jak wiadomo, zostali skazani na grzywnę, która może być zamieniona na areszt. (...)

Czy to ma oznaczać sytuację, w której inne niepoprawne politycznie artykuły, dotyczące krytyki zmian klimatycznych, krytyki tzw. ekologii głębokiej, obrony dobrego imienia Polaków ratujących Żydów w czasie okupacji, oceny bandytów komunistycznych, będą również represjonowane jako przejawy „mowy nienawiści”? (...)

Trzeba jednak zwrócić uwagę, że u źródeł tego procesu leży akt oskarżenia niemieckiego księdza. A raczej człowieka deklarującego swoje kapłaństwo i przynależność do Kościoła katolickiego kogoś, kto w sposób jednoznaczny sprzeciwia się doktrynie moralnej Kościoła. (...)

*Ks. prof. Paweł Bortkiewicz,
Nasz Dziennik, nr 174 (7136),
30 VII 2021, s. 19*

Genderowa cenzura

Słowa o praworządności, o poszanowaniu praw człowieka wymieniane są na forum unijnym niemal codziennie. (...)

Skazanie ks. prof. Dariusza Oko za artykuł w czasopiśmie naukowym przez sąd niemiecki dokładnie ilustruje, z jaką praworządnością mamy do czynienia. (...) Na tym przykładzie wiadać, że mamy do czynienia z groźną ideologią lgbt, wbrew zaprzeczeniom środowisk lewicowo-liberalnych. (...)

Patrząc na przykład ks. Oko, doskonale rozumiemy, skąd tak wielki sprzeciw lewicowych kręgów uniwersyteckich wobec „pakietu wolnościowego” zaproponowanego przez ministra Przemysława Czarnka. (...)

*Prof. Mieczysław Ryba, Nasz Dziennik,
nr 175 (7137), 31 VII – 1 VIII 2021, s. 23*

KS. DARIUSZ OKO
SKAZANY ZA PRAWDĘ
AUTOR GŁOŚNEJ
KSIĄŻKI „LAWENDOWA
MAFIA” ZOSTAŁ
UKARANY PRZEZ
NIEMIECKI SĄD. GROZI
MU NAWET WIĘZIENIE.
W ROZMOWIE
Z TYGODNIKIEM
„SIECI” UJAWNIA

SZOKUJĄCE FAKTY I MÓWI” NIE ZASTRASZĄ
MNIE

Sieci, nr 31 (453), 2-8 VIII 2021, s. 1

Jestem gotowy na więzienie

Tak jak wszyscy musieli paść na kolana przed
Hitlerem i Stalinem, tak teraz wszyscy mają paść
na kolana przed gender. Ci, którzy tego nie
robią, muszą zostać wyeliminowani

Z ks. Dariuszem Oko, skazanym w Niemczech za
publikację artykułu o przestępstwach seksual-
nych w Kościele, rozmawia Goran Andrijanić,
Sieci, nr 31 (453), 2-8 VIII 2021, s. 20-21

ZENZUR

Ks. prof. Dariusz Oko skaza-
ny za słowa prawdy o homo-
seksualnej mafii w Kościele
TAK DZIAŁA NIEMIECKI
KNEBEL

*Do Rzeczy, nr 31/436,
2-8 VIII 2021, s. 1*

Homomafia kontratakuje

*Tomasz Rowiński, Do Rzeczy, nr 31/436,
2-8 VIII 2021, s. 14-16*

Korzenie kryzysu

*Paweł Lisicki, Do Rzeczy, nr 31/436,
2-8 VIII 2021, s. 18-21*

PRZECZYTAJ TEKST,
ZA KTÓRY NIEMCY
SKAZALI KSIĘDZA OKO

*Gazeta Polska, nr 31
(1460), 4 VIII 2021, s. 1*

O konieczności ograniczania klik homoseksualnych w Kościele

*Ks. prof. Dariusz Oko, Gazeta Polska,
nr 31 (1460), 4 VIII 2021, s. 6-11*

W obronie wolności słowa

Na karę grzywny w wysokości 4,8 tys. euro
wyrokiem nakazowym sądu w Kolonii został
skazany ks. prof. Dariusz Oko za „podżeganie do
nienawiści” w opublikowanym w naukowym
czasopiśmie *Theologisches* artykule. (...)

W.D., Niedziela, nr 32, 8 VIII 2021, s. 7

Potrzeba rozważli

(...) A propos zdrowej nauki: trzeba się modlić
za Kościół w Niemczech. Oskarżenie przez nie-
mieckiego księdza, przed niemieckim sądem, ks.
prof. Dariusza Oko (więcej na s. 4) o „podżega-
nie do nienawiści” wobec homoseksualistów jest
kolejnym sygnałem, jak bardzo grozi nam jawna
już homoherezja. Wobec tego zagrożenia potrze-
ba nam wielkiej rozważli i odwagi.

henryk.zielinski@idziemy.com.pl

*Ks. Henryk Zieliński, Idziemy, nr 32 (823),
8 VIII 2021, s. 3*

Wyrok na księdza Oko

Z ks. prof. dr. hab. Dariuszem Oko
rozmawia Irena Świerdzewska

Idziemy, nr 32 (823), 8 VIII 2021, s. 3

W obronie ks. Oko

Jako Niemiec wstydzą się za to, że w mojej oj-
czyźnie znowu jest możliwe stawianie zarzutów
o tzw. podżeganie do nienawiści przeciw społe-
czeństwu i skazanie polskiego naukowca dlatego,
że podał fakty – mówi kard. Gerhard Ludwig
Müller w wywiadzie dla „Do Rzeczy” w związku
z wyrokiem, jaki otrzymał ks. Dariusz Oko. (...)

KAI, Idziemy, nr 33 (824), 15 VIII 2021, s.16
<https://www.tvp.info/55279982/ksiadz-oko-skazany-niemiecki-kardynal-muller-jako-niemiec-wstydze-sie>

Opracował Stanisław Waluś

SARS-CoV-2 nigdy nie był wyizolowany. SARS-CoV-2 nie istnieje

*Izolacja: działanie izolujące; fakt lub stan izo-
lacji lub samotności; oddzielenie od innych rze-
czy lub osób; samotność.*

Słownik angielski Oxfordu.

Nadal trwają kontrowersje dotyczące tego, czy
wirus SARS-CoV-2 został kiedykolwiek wyizo-
lowany lub oczyszczony. Jednak posługując się
powyższą definicją, zdrowym rozsądkiem, pra-
wami logiki i nakazami nauki, każda bezstronna
osoba musi dojść do wniosku, że **wirus SARS-
CoV-2 nigdy nie został wyizolowany ani
oczyszczony**. W rezultacie nie można znaleźć

potwierdzenia istnienia wirusa. Logiczne, zdroworozsądkowe i naukowe konsekwencje tego faktu to:

- nie można poznać struktury i składu czegoś, o czym nie wykazano, że istnieje, w tym obecności, struktury i funkcji jakiegokolwiek hipotetycznego kolca lub innych białek;
- nie można poznać sekwencji genetycznej czegoś, czego nigdy nie znaleziono;
- „warianty” czegoś, czego nie wykazano, nie mogą być poznane;
- **nie można wykazać, że to SARS-CoV-2 powoduje chorobę zwaną Covid-19.**

W tak zwiezły sposób, jak to możliwe, oto właściwy sposób na wyizolowanie, scharakteryzowanie i zademonstrowanie istnienia nowego wirusa.

Najpierw pobiera się próbki (krwi, płwociny, wydzieliny) od wielu osób (np. 500 osób) z objawami, które są na tyle unikalne i specyficzne, aby scharakteryzować chorobę. Bez mieszania tych próbek z JAKĄKOLWIEK tkanką lub produktami, które również zawierają materiał genetyczny, wirusolog maceruje, filtruje i odwirowuje [*używając ultracentryfug – przyp. tłum*], czyli oczyszcza próbkę. Ta powszechna technika wirusologiczna, wykonywana od dziesięcioleci w celu izolacji bakteriofagów^[1] i tak zwanych gigantycznych wirusów w każdym laboratorium wirusologicznym, umożliwia wirusologowi zademonstrowanie za pomocą mikroskopii elektronowej tysięcy cząstek o identycznej wielkości i kształcie. Te cząstki to wyizolowany i oczyszczony wirus.

Te identyczne cząstki są następnie sprawdzane pod kątem jednorodności technikami fizycznymi i/lub mikroskopowymi. Po określeniu czystości, cząstki można dalej scharakteryzować. Obejmuje to badanie struktury, morfologii i składu chemicznego cząstek. Następnie ich skład genetyczny charakteryzuje się ekstrakcją materiału genetycznego bezpośrednio z oczyszczonych cząstek i wykorzystaniem technik sekwencjonowania genetycznego, takich jak sekwencjonowanie Sangera, które również istnieją od dziesięcioleci. Następnie przeprowadza się analizę, aby potwierdzić, że te jednolite cząstki są pochodzenia egzogenne (zewnętrzne), co ukonkretnia istnienie wirusa, nie zaś normalnych produktów rozpadu martwych i umierających tkanek.^[2] (Według stanu faktycznego na maj 2020 r. wiemy, że wirusolodzy nie mają możliwości określenia, czy cząstki, które widzą, to wirusy, czy tylko normalne produkty rozpadu martwych i umierających tkanek.^[3])

Jeśli zaszliśmy tak daleko, to w pełni wyizolowaliśmy, scharakteryzowaliśmy i zsekwencjonowaliśmy genetycznie egzogenną cząsteczkę wirusa. Jednak nadal musimy wykazać, że jest to związane przyczynowo z chorobą. Odbywa się to poprzez wystawienie grupy zdrowych osobników (zwykle wykorzystuje się zwierzęta) na ten wyizolowany, oczyszczony wirus w sposób, w jaki uważa się, że choroba jest przenoszona. Jeśli zwierzęta zachorują na tę samą chorobę, co potwierdzają wyniki badań klinicznych i autopsji, w takim razie wykazujemy, że wirus faktycznie wywołuje chorobę. Świadczy to o zakaźności i przenoszeniu czynnika zakaźnego.

Żaden z tych kroków nie został nawet podjęty z wirusem SARS-CoV-2, i nie wszystkie te kroki zostały pomyślnie wykonane w przypadku każdego innego tak zwanego wirusa patogenne. **Nasze badania wskazują, że w literaturze medycznej nie ma ani jednego badania pokazującego te kroki.**

Zamiast tego od 1954 r. wirusolodzy pobierali nieoczyszczone próbki od stosunkowo niewielu osób, często mniej niż dziesięciu, z podobną chorobą. Następnie minimalnie przetwarzają tę próbkę i zaszczepiają tę nieoczyszczoną próbkę na kulturze tkankowej zawierającej zwykle cztery do sześciu innych rodzajów materiału – **z których wszystkie zawierają identyczny materiał genetyczny, jak to, co nazywa się „wirusem”**. Hodowla tkankowa jest głodzona i zatruwana, i naturalnie rozpada się na wiele rodzajów cząstek, z których niektóre zawierają materiał genetyczny. Wbrew zdrowemu rozsądkowi, logice, używaniu języka angielskiego i naukowej integralności, proces ten nazywa się „izolacją wirusów”. Ten wywar zawierający fragmenty materiału genetycznego z wielu źródeł poddawany jest następnie analizie genetycznej, która następnie w procesie symulacji komputerowej tworzy rzekomą sekwencję domniemanego wirusa, tzw. genom *in silico*. W żadnym momencie pod mikroskopem elektronowym nie potwierdzono rzeczywistego wirusa. W żadnym momencie genom nie jest ekstrahowany i sekwencjonowany z rzeczywistego wirusa. To jest naukowe oszustwo.

Jako dowód na istnienie i patogenność wirusa podaje się obserwację, że nieoczyszczona próbka – zaszczepiona na kulturę tkankową wraz z toksycznymi antybiotykami, bydłą tkanką płodową, płynem owodniowym i innymi tkankami – niszczy tkankę nerkową, na którą została zaszczepiona. To jest naukowe oszustwo.

Od teraz, **gdy ktoś przekaże Ci artykuł, który sugeruje, że wirus SARS-CoV-2 został wyizolowany, sprawdź tę część artykułu mówiącą o zastosowanych metodach [izolacji]**. Jeśli naukowcy używali komórek Vero lub jakiegokolwiek innej metody hodowli, wiesz, że ich proces nie polegał na izolacji. Usłyszysz następujące wymówki, dlaczego rzeczywista izolacja nie jest wykonywana:

1. W próbkach od pacjentów nie znaleziono wystarczającej liczby cząsteczek wirusa do analizy.
2. Wirusy są pasożytami wewnątrzkomórkowymi, więc w ten sposób nie można ich znaleźć poza komórką.

Jeśli nr 1 jest poprawny i nie możemy znaleźć wirusa w płwocinie chorych ludzi, to na podstawie jakich dowodów uważamy, że wirus jest niebezpieczny, a nawet śmiertelny? Jeśli nr 2 jest poprawny, to w jaki sposób wirus przenosi się z osoby na osobę? Mówi się nam, że wyłania się z komórki, aby zarażać innych. Dlaczego więc nie można go znaleźć?

Wreszcie, kwestionowanie tych technik wirusologicznych i wniosków nie jest kwestią rozpraszającą lub dzielącą. Rzucenie światła na tę prawdę jest niezbędne, aby powstrzymać to straszne oszustwo, z którym boryka się ludzkość.

Ponieważ, jak teraz wiemy, jeśli wirus nigdy nie został wyizolowany, zsekwencjonowany ani wykazany jako wywołujący chorobę, jeśli wirus jest wyimaginowany, to dlaczego nosimy maski, dystansujemy się społecznie i wsadzamy cały świat do więzienia?

Wreszcie, jeśli patogenne wirusy nie istnieją, to co trafia do tych strzykawek, czym jest [produkt] błędnie nazywany „szczepionkami” i jaki jest ich cel? To naukowe pytanie jest najpilniejsze i najbardziej aktualne w naszych czasach.

My mamy rację. Wirus SARS-CoV2 nie istnieje.

Sally Fallon Morell, MA

Dr. Thomas Cowan, MD

Dr. Andrew Kaufman, MD

Przypisy:

¹ Isolation, characterization and analysis of bacteriophages from the haloalkaline lake Elmenteita, Kenya Julia H. Khayeli Akhwale et al, PLOS One, Published: April 25, 2019. <https://journals.plos.org/plosone/article?id=10.1371/journal.pone.0215734> — accessed 2/15/21

² “Extracellular Vesicles Derived From Apoptotic Cells: An Essential Link Between Death and Regeneration,” Maojiao Li et al, Frontiers

in Cell and Developmental Biology, 2020 October 2.

<https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fcell.2020.573511/full> — accessed 2/15/21

³ “The Role of Extracellular Vesicles as Allies of HIV, HCV and SARS Viruses,” Flavia Giannessi, et al, Viruses, 2020 May

Oprac./tłum. www.bibula.com 2021-08-16.

źródło: „Statement On Virus Isolation (SOVI)”

– <https://andrewkaufmanmd.com/sovi/>

Pod źródłowym artykułem znajduje się 8,418 podpisów osób wspierających Oświadczenie (stan na 16 sierpnia 2021 r.)

Izolacja

1. «oddzielenie kogoś lub czegoś od otoczenia i jego wpływów»

2. «brak kontaktów i krzyżowania się między osobnikami jednego gatunku»

3. «odosobnienie chorego zakaźnie lub nosiciela zarazków choroby zakaźnej»

4. «ochrona łatwo krzyżujących się form roślin przed niepożądanym zapyleniem obcym pyłkiem»

5. «oddzielenie, np. pomieszczenia, od otoczenia materiałem nieprzewodzącym, np. ciepła, prądu, lub nieprzepuszczającym, np. dźwięku; też: taki materiał»

Słownik języka polskiego – PWN.

<https://www.bibula.com/?p=127260>

Pobrane 20 VIII 2021

Jan Świątkowski

Podpisałem list do Prezydenta RP

W dniu 14 maja 2021 r. podpisałem list do Prezydenta RP, którego początek poniżej cytuję. List wysłałem jako priorytetowy. Kopie wysłałem do Marszałek Sejmu RP Elżbiety Witek i Prezesa Rady Ministrów Mateusza Morawieckiego. List został opublikowany w Naszym Dzienniku nr 100 (7042) z 4 maja 2021 r. na s. 4.

Dalej przytaczam fragmenty artykułu z 24 sierpnia 2021 r., który świadczy o ważności tej sprawy.

Stanisław Waluś

Andrzej Duda, Prezydent RP

ul. Wiejska 10, 00-902 Warszawa

Szanowny Panie Prezydencie,

Jesteśmy zaniepokojeni postępowaniem karnym skierowanym przeciwko Ojcu dr. Tadeuszowi Rydzkowi CSsR, Ojcu Janowi Królowi CSsR oraz Pani Lidii Kochanowicz-Mańk, działającymi w imieniu Fundacji Lux Veritatis. Na skutek złożonego przez międzynarodową organi-

zając Sieć Obywatelska Watchdog Polska subsydiarnego aktu oskarżenia Sąd Rejonowy dla Warszawy Woli w Warszawie III Wydział Karny prowadzi pod. sygn. akt III K 555/20 postępowanie karne w związku z rzekomym naruszeniem przez wskazane wyżej osoby art. 23 Ustawy o dostępie do informacji publicznej oraz art. 231 § 1 i 2 Kodeksu karnego.

Prowadzone postępowanie karne jest bezpodstawne, ponieważ oskarżone osoby nie popełniły zarzucanego im czynu. W zakresie wymaganym prawem odpowiedziały na złożone zapytania, co zresztą potwierdziły dotychczasowe decyzje organów wymiaru sprawiedliwości, które odmówiły wszczęcia postępowania oraz umorzyły postępowanie. (...)

Panie Prezydencie, jako Pańscy wyborcy prosimy o zainteresowanie się sprawą nękania Fundacji Lux Veritatis.

Stanisław Waluś, Gliwice

Nadużycie prawa

Ustawowy zapis o dostępie do informacji publicznej jest używany do paraliżowania innych podmiotów

– podnosi Kancelaria Prezydenta

Nadal – zauważa Kancelaria Prezydenta – pomimo wielu lat obowiązywania ustawy o dostępie do informacji publicznej powstają spory przy określaniu zakresu przedmiotowego ustawy, opartego na nieprecyzyjnym pojęciu „informacja publiczna”. (...)

Zdarzają się sytuacje, w których kierujący wnioski nie ukrywają, że ich celem nie jest zdobycie informacji, ale załatwienie prywatnych interesów lub sparaliżowanie albo co najmniej utrudnienie pracy podmiotu, do którego wnioski są kierowane” – zaznacza Kancelaria Prezydenta RP. Takie działanie dotknęło z wielką siłą Fundację Lux Veritatis. (...)

Zenon Baranowski, Nasz Dziennik, nr 195 (7157), 24 VIII 2021, s. 1 i 3

Andrzej Rozpłochowski został Człowiekiem Roku 2020 „Tygodnika Solidarność”

Solidarność powstała z potrzeby wolności i chęci zrzucenia z Polski komunistycznego jarzma. Zaangażowanie i wzajemne wsparcie międzyludzkie zrodziło najwspanialszy w dziejach Polski ruch społeczny, który przekształcił się w najważniejszy związek zawodowy w historii całego świata. (...)

Takim człowiekiem był i nadal jest Andrzej Rozpłochowski. Znienawidzony przez komunistów, zapomniany przez pookrągłostołową Polskę.

A mieli mu postawić szubienicę – taką przestrożę Andrzej Rozpłochowski usłyszał od Lecha Wałęsy po kryzysie Bydgoskiego Marca w 1981 r. On jednak nie chciał się pogodzić z tym, że komuniści bezkarnie bili członków związku w biały dzień.

Andrzej Rozpłochowski komunistów traktował tak, jak na to zasługiwali. Jak wrogów, z którymi nie można się układać. (...)

Dziś, w roku 40-lecia „Tygodnika Solidarność”, przywracamy pana Andrzeja na karty historii i oddajemy mu należny szacunek za walkę o wolną Polskę i wierność ideałom Solidarności.

Michał Ostrowski, redaktor naczelny, Tygodnik Solidarność, nr 32 (1700), 10 VIII 2021, s. 3

Andrzej Rozpłochowski CZŁOWIEK ROKU 2020 „TYGODNIKA SOLIDARNOŚĆ”

Tygodnik Solidarność, nr 32 (1700), 10 VIII 2021, s. 1

Lider

„Byłem i jestem niewątpliwie **najbardziej znienawidzonym** działaczem związku” – pisał w swoim programie wyborczym w 1981 roku. Gdyby nie on, prawdopodobnie Solidarność, jaką znamy, w ogóle by nie powstała. Do dziś pozostaje wierny sobie i swoim ideałom. (...)

Barbara Michałowska, Tygodnik Solidarność, nr 32 (1700), 10 VIII 2021, s. 8-15

Przywracanie pamięci

– Spośród ok. 10 tys. internowanych w całym kraju prawie 2 tys. to działacze Solidarności, ale też innych organizacji opozycji antykomunistycznej, np. NZS, KPN-u właśnie z województwa katowickiego. (...) Ten region zawsze charakteryzował się nie tyle radykalizmem, co stanowczością działań – mówi **Andrzej Sznajder**, dyrektor Oddziału IPN w Katowicach, w rozmowie z **Barbarą Michałowską**. (...)

– *W latach 80. Jako bardzo młody człowiek działał Pan w opozycji antykomunistycznej. Pamięta Pan z tamtych lat Andrzeja Rozpłochowskiego?*

– Pamiętam go z okoliczności dosyć dla mnie dramatycznych, z ośrodka odosobnienia dla internowanych w Zabrze-Zaborzu, gdzie trafiłem na blisko tydzień w marcu 1981 r. (...)

– *Andrzej Rozpłochowski nie daje zapomnieć o sobie.*

– To jest człowiek, który, jeśli chodzi o służbę ojczyźnie nie zna pojęcia „emerytura”. Przebywając w Stanach Zjednoczonych, nie zaprzestał działalności publicznej i patriotycznej. Po powrocie, przez 11 lat nie tylko przywrócił właściwe rozumienie i pamięć o porozumieniu katowickim i o tamtym strajku, ale także współtworzył stowarzyszenie „porozumienie katowickie 1980”. (...)

Tygodnik Solidarność, nr 32 (1700), 10 VIII 2021, s. 16-18

Opracował Stanisław Waluś

Od siebie dodam, że Andrzej Rozpłochowski jest autorem artykułu „Pelzający zamach stanu” zamieszczonego w biuletynie „Dlatego” nr 12 (300) z 25 XII 2016 r. na s. 31-32.

Wojsko a prawa dżungli

Realny świat przyrody diametralnie różni się od infantylnych kreskówek, w których miłe zwierzątka przykładowie współpracują ze sobą dla dobra ogółu. Trwa w nim nieustanna walka o przetrwanie. Przeżyje ten kto jest do tego przygotowany. Wszystkie stworzenia, od małego, muszą bez przerwy ćwiczyć by nie dać się pożreć lub by dogonić i zabić ofiarę, by nie dać odebrać sobie łupu. Te ćwiczenia odbywają się w realnym otoczeniu pełnym rzeczywistych zagrożeń i duża część ich uczestników ginie. Ale ci co przeżyją dochodzą do perfekcji w sztuce przetrwania. Cywilizacja ludzka doszła do takiego etapu, na którym nie musimy na co dzień walczyć o fizyczne przetrwanie na zasadzie zabij lub będziesz zabity.

Jednak jest pewna sfera, gdzie umiejętność walki jest niezbędna, żeby przeżyć i wygrać. Tą sferą jest wojna. Dawniej, w razie potrzeby, na wojnę ruszali wszyscy mężczyźni, a czasem i kobiety. Dziś walczą głównie armie, najczęściej zawodowe. I tu prawa dżungli nadal mają zastosowanie. Żaden poligon czy symulator nie wyszkoli żołnierza tak jak realne pole walki. Żeby armia mogła spełnić poukładane w niej nadzieje, musi mieć przynajmniej szkieletową kadrę dowódców różnego szczebla, którzy mają doświadczenie dowodzenia w warunkach zagrożenia życia swojego i swoich podwładnych. Tylko oni mogą przekazać takie doświadczenia innym. Niestety, przy ich zdobywaniu nie da się uniknąć ofiar. Okazją do zapoznania się żołnierzy z warunkami realnej wojny są konflikty lokalne. I nie łudźmy się, że misje w rejonach takich konfliktów wysyłane są wyłącznie dla zaprowadzenia pokoju i demokracji. To są poligony na których, w warunkach bojowych, żołnierze wypróbowują sprzęt i zdobywają doświadczenie. Jadą tam z reguły ochotnicy, świadomi zagrożenia, zwykle skuszeni dobrą płacą i perspektywą awansu. W Afganistanie, gdzie mimo wieloletnich starań i ofiar żołnierzy z różnych krajów (także naszych) talibowie właśnie przejęli władzę. W związku z tym odżyły biadolenia nad „bezsensowną ofiarą naszych biednych chłopców”. To zwykła hipokryzja. Ofiary poniesione w Iraku czy Afganistanie przekładają się bezpośrednio na wzrost bezpieczeństwa nas wszystkich, a jadący na misje świadomie narażają się na ryzyko. Trzeba też pamiętać, że zawód żołnierza z założenia nie jest zawodem bezpiecznym. I za to należy im się szacunek, a nie biadolenie.

Piotr Lutyk, p.lutyk@gmail.com, 17.08.2021

Wypić i zakąsić

Niemcy znowu okazali wyższość, pokazując innym nacjom co jest najważniejsze. Dantejskie sceny na lotnisku w Kabulu nie dotyczyły transportu niemieckiego. Podczas gdy inni ratowali ludzi, Niemcy uratowali 22 tysiące litrów piwa i wina. Strach pomyśleć co by się stało z tymi trunkami, gdyby dostały się w ręce Talibów. Ci abstynenci wylaliby wszystko do ścieków, niszcząc środowisko naturalne! Nie samym trunkiem jednak człowiek żyje. Potrzebna jest jeszcze zagrycha. Kuchnia niemiecka, podobnie jak niemiecki humor cieszą się powszechnym uznaniem. Przejdźmy zatem do dania głównego niniejszego felietonu.

Kucharze bywają dobrzy, lub kiepscy, podobnie jak politycy. Dobry kucharz przyrządza po-

trawę solą, pieprzem, cukrem w odpowiednich proporcjach. Zły robi to samo, tylko źle. Potrawa pierwszego z kucharzy jest smaczna i zdrowa, drugiego niestrawna.

Pozostając przy tej metaforze – konkretne działania polityczne – to strawa codzienna, a przyprawy, to towarzyszące temu emocje. Zwolennicy takiej na przykład „opozycji totalnej” całkowicie zrezygnowali z potrawy, czyli jakiegokolwiek programu, na rzecz samych emocji, czyli solenia, pieprzenia i lukrowania pustego talerza. Ich zwolennicy nie są zachęceni do najmniejszego wysiłku intelektualnego. Wystarczy, żeby kochali wodza i nienawidzili tych, których on wskaże. Egzaltacje wspomagane odpowiednimi dopalaczami sięgają tam wyżyn nieznanym ludziom dobrze wychowanym.

Przestrzegalbym przed lustrzaniem odbiciem takiego zachowania w obozie optującym za obecną władzą w Polsce. Popierajmy rząd rozumnie, nie emocjonalnie, czyli bezkrytycznie. Wystarczy, że w większości krajów świata do kuchni politycznej dorwali się truciele żerujący na emocjach specjalnie w tym celu wywoływanych. Nie dopuśćmy ich do dyktowania nam warunków jak mamy żyć, co pić i czym zakąsać.

21 sierpnia 2021 r.

Małgorzata Todd

Nie zabijaj

Wojewoda mazowiecki przeciw cenzurze

Wojewoda mazowiecki Konstanty Radziwiłł stwierdził nieważność uchwały stołecznej rady miasta, zakazującej wjazdu do Warszawy ciężarówek z hasłami antyaborcyjnymi i antygejowskimi. Zakaz został uchwalony na początku lipca głosami rządzącej w Warszawie Koalicji Obywatelskiej i entuzjastycznie przyjęty przez grupy proaborcyjne. (...)

Hasłami na ciężarówkach zajął się swego czasu gdański sąd okręgowy i uznał je za zgodne z prawdą. (...)

Jakub Jałowiczor, Gość Niedzielny, nr 32, rok XCVIII, 15 VIII 2021, s. 11

Główny zabójca

W dalszym ciągu najczęstszą przyczyną zgonów jest aborcja. Dane Światowej Organizacji Zdrowia za pierwsze półrocze 2021 roku wskazują, że z tego powodu życie straciło 24,2 mln dzieci. To 28 razy więcej niż liczba zgonów wywołanych pandemią COVID-19. (...)

Franciszek Kucharczak, Gość Niedzielny, nr 32, rok XCVIII, 15 VIII 2021, s. 39

Każde życie jest cudem

Zaprezentowane historie stanowią część kampanii „Każde życie jest cudem” zorganizowanej przez Fundację Grupa Proelio, której celem jest pokazanie wartości życia każdego człowieka.

Więcej historii można znaleźć na stronie:

<https://cudzycia.pl/>. (...)

*Oprac. A.Ż., Tygodnik Solidarność, nr 31 (1699) 3 sierpnia 2021, s. 12-16
Wybrał Stanisław Waluś*

In vitro

Niezlomny obrońca życia

Ksiądz Arcybiskup Henryk Hoser SAC, wizytator apostołski w Medziugorju i biskup senior diecezji warszawsko-praskiej, zmarł po ciężkiej chorobie 13 sierpnia br. w szpitalu w Warszawie. (...)

Bardzo znaczący był głos ks. abp. Henryka Hosera w 2013 roku w sprawie legalizacji in vitro. (...)

Ksiądz abp Hoser stał wówczas na czele Zespołu ds. Bioetycznych przy Episkopacie, który przygotował dokument przyjęty przez Episkopat, jednoznacznie przypominający godność człowieka, także w stanie prenatalnym – przypomina zasługi Arcybiskupa na polu obrony życia ks. prof. Paweł Bortkiewicz, teolog i moralista. (...)

W posłudze ks. abp. Henryka Hosera wspaniale uzupełniało się wykształcenie lekarskie z posługą duszpasterską. – Arcybiskup Henryk Hoser był lekarzem ciał i dusz. Te słowa ks. abp. Stanisława Gądeckiego to najkrótsza, a zarazem najlepsza charakterystyka zmarłego Pasterza – mówi prof. Kochański.

Niegodziwość technologii in vitro zajmowała ks. abp. Henryka Hosera z powodu jego autentycznej troski o każde ludzkie istnienie. (...)

On uwarżliwiał nas, że życie stanowi wartość nadrzędną, od której zależy wiele innych wartości w życiu indywidualnym, jak i społecznym – podkreśla prof. Andrzej Kochański. – Arcybiskup kochał Polskę. Podejmował wszystkie możliwe działania, by uchronić Polskę przed przedmiotowym traktowaniem człowieka w technologii in vitro – zaznacza. (...)

W książce „Wobec in vitro”, której pomysłodawcą był ks. abp Henryk Hoser, znajdziemy głosy specjalistów z bardzo różnych dziedzin – od teologii, poprzez genetykę, do prawa. Była i nadal jest ona pionierska i uprzedzająca dla pytań, jakie rodzi dyskusja społeczna na temat in vitro – zauważa prof. Kochański. (...)

Ewa Kowalewska z Human Life International wspomina ks. abp. Henryka Hosera jako bardzo jednoznacznego w kwestii obrony życia. (...)

Śp. ks. abp Henryk Hoser pozostaje wzorem. – Jest przykładem dla kapłanów, że warto być człowiekiem wprost opowiadającym się za ewangelicznymi i uniwersalnymi jednocześnie wartościami. Dotyczy to każdej sprawy bietycznej, w szczególności obrony życia człowieka – podkreśla Magdalena Korzekwa-Kaliszuk.

Krzysztof Gajkowski, *Nasz Dziennik*,
nr 188 (7150), 16 VIII 2021, s. 1 i 3
Wybrał Stanisław Waluś

Stop dla gender – tak dla planu Boga

Porozmawiajmy o *gender* i edukacji seksualnej dzieci i młodzieży.

Rozmowa z psychologiem

Opracowanie jest zapisem rozmowy psychologa, autorki wielu prac na temat problematyki *gender*, z żoną i matką czwórki dzieci, która chce uzyskać informacje na temat koncepcji *gender*, szczególnie w aspekcie włączenia podstaw tej koncepcji do edukacji seksualnej dzieci i młodzieży.

W kolejnych fragmentach rozmowy zostały wyjaśnione różne interpretacje terminu *gender* oraz terminów pochodnych z zaznaczeniem, że rozmaitość odcieni znaczeniowych utrudnia merytoryczną ocenę założeń, na których budowana jest cała ideologia spleciona ze słowem *gender*. Wskazano, że pod hasłem walki z przemocą wobec kobiet powstał twór ideologiczny uzasadniający projekt przeformułowania modelu rodziny, „zwolnienia” kobiety z tradycyjnej roli żony i matki. Podkreślono, że koncepcja *gender* wywodzi się z radykalno-liberalnego nurtu feministycznego, który w swoich żądaniach nie ogranicza postulatów do równych praw społecznych kobiet i mężczyzn, ale domaga się całkowitej eliminacji podziału ludzi według płci, czyli na kobiety i mężczyzn. Tożsamość płciowa, w takim rozumieniu, nie jest sprawą biologii, ale jest produktem socjalizacji i wyboru człowieka. Ideologia *gender*owa dająca ludziom wolność w wyborze własnej tożsamości płciowej pozbawiona jest otoczki naukowej, to znaczy badań m.in. z dziedziny genetyki, a także psychologii rozwojowej. *Gender*yzm redukuje bogactwo naturalnych potrzeb i dążeń człowieka, Człowiek jest w 100 procentach bytem biopsychicznym (brak duchowości), a podstawowym wymiarem i dążeń człowieka jest zaspokojenie potrzeb seksualnych. Stąd wielki nacisk na wczesną edukację seksualną.

W opracowaniu zawarto przykłady realizowania edukacji seksualnej w krajach europejskich (Niemcy i Szwecja). Zamieszczono także krótki opis założeń edukacji seksualnej dzieci i młodzieży zalecany do wprowadzenia w krajach UE przedstawiony w *Standardach Edukacji Seksualnej w Europie* wraz z podaniem wycinków programu przewidzianego do realizacji w placówkach przedszkolnych i szkołach.

Ewa Jackowska

*Cały tekst na stronie internetowej
KIK w Katowicach w zakładce
„Teksty KIK i inne materiały”.*

Więcej o ideologii *gender* na stronach:

<http://www.diecezja.waw.pl/3260>

<http://www.niedlagender.pl/>

<http://www.frona.pl/a/gender-historia-i-polityka,54149.html>

<http://www.diecezja.legnica.pl/documents/237>

Ekumenizm

Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, aby świat uwierzył, żeś Ty Mnie posłał. (J 17, 20-21)

Wiara, która łączy

XVII Festiwal Ekumeniczny w Ustroniu

Przedsięwzięcie organizowane przez Chrześcijańskie Stowarzyszenie Ekumeniczne (CHSE) zainicjowano w Muzeum Ustrońskim wernisażem wystawy: „Między wschodem a zachodem” autorstwa Jerzego Wojtowicza – pisarza ikon karpackich. Koncert główny odbył się w kościele ewangelickim Apostoła Jakuba Starszego ku pamięci tutejszego proboszcza i wiceprzewodniczącego ChSE ks. Piotra Wowrego, który zmarł na COVID-19. Wystąpił Artis Symphony Orchestra pod batutą Jean-Claude Hauptmanna. Proboszcz parafii św. Klemensa ks. Wiesław Bajger podkreślił, że ks. Piotr był znany we wspólnocie katolickiej z dobrej współpracy przy różnych dziełach. Przy tej okazji odsłonięto tablicę upamiętniającą proboszcza i otwarto Muzeum im. ks. Piotra Wowrego. Festiwal potrwa do 1 sierpnia. Dotychczas odbyły się koncerty w kościele św. Anny w Nierodzimiu, w parafii Podwyższenia Krzyża św. w Lipowcu. W Czytelnii Katolickiej parafii św. Klemensa organizowane są zaś wykłady o różnej tematyce. (...)

Monika Jaworska, *Niedziela*, nr 29, 18 VII 2021,
Niedziela na Podbeskidziu, s. VII

Jestem katolikiem i Polakiem
- nie kupuję w sklepach w niedzielę
- staram się kupować polskie towary
w polskich sklepach

Prymas Tysiąclecia 1901 – 1981

*Kocham ojczyznę więcej
 niż własne serce i wszystko,
 co czynię dla Kościoła,
 czynię i dla niej.*

Pod powyższym tytułem i znaczkiem ze słowami Prymasa Tysiąclecia będę z Państwem dzielił się zarówno swoimi refleksjami, jak i fragmentami artykułów zaczerpniętych z prasy i Internetu.

Stanisław Waluś

Część LV

Batalia o wolne niedziele

Według Solidarności to karygodne, w ocenie KPH [Kongregacji Przemysłowo-Handlowej] to patologia i kpiny, a Społem uważa to za parodię. Chodzi oczywiście o **obchodzenie** przez wielkie sieci handlowe ustawy o ograniczeniu handlu w niedziele.

Projekt uszczelniający zakaz handlu w niedziele przewiduje, że w niehandlową niedzielę otwarte mogą być te placówki, w których działalność pocztowa będzie przeważająca i wyniesie 50 proc. przychodów – oznajmił niedawno poseł PiS Janusz Śniadek. (...)

9 lipca br. Poczta Polska poinformowała o podpisaniu umowy z właścicielem sieci sklepów Biedronka. Umowa wprowadza możliwość odbioru przesyłek bezpośrednio w jej sklepach, w związku z tym w niehandlową niedzielę, 18 lipca, otwartych było kilkadziesiąt sklepów tej sieci. Wcześniej swoje punkty w niedziele otworzyły sklepy Żabka, a niedawno także Kaufland. Sprawę w mocnych słowach skomentował ostatnio Alfred Bujara, przewodniczący Krajowego Sekretariatu Banków, Handlu i Ubezpieczeń NSZZ „Solidarność”. Przypomniął, że handlowa Solidarność od trzech lat apeluje do rządu i parlamentarzystów o uszczelnienie ustawy. (...)

„W tej części solidaryzujemy się ze zgłaszanymi ostatnio protestami Polskiej Izby Handlu, Społem oraz wielu rodzimych organizacji kupieckich. Kongregacja dodatkowo zaznacza, iż nadzwyczaj ceni walory społeczne i rodzinne takiego rozwiązania, ogromnie szanowanego i pielęgnowanego m. in. u naszych najbliższych sąsiadów: Niemiec, Austrii, Szwajcarii” – pisze do premiera zarząd KPH. (...)

„Domagamy się zmiany ustawy i wycięcia z niej zapisu o punkcie pocztowym. (...) Kraj ta-

ki jak Polska nie może nie posiadać własnego handlu, a już wkrótce może tak właśnie się stać, jeśli zachodni lobbyści będą jeszcze bardziej skuteczni, niż byli do tej pory. To jest sprzeczne z polską racją stanu. To zabija polską produkcję i rolnictwo” – czytamy w liście. Także Społem domaga się uszczelnienia ustawy o handlu w niedziele. (...)

*Marcin Koziestański, Tygodnik Solidarność,
 nr 31 (1699), 3 VIII 2021, s. 64-66*

Nasze Rocznice

Wrzesień 2021

690 lat temu (27 września 1331 r.) król Władysław Łokietek odniósł znaczące zwycięstwo nad Krzyżakami w bitwie pod Płowcami.

200 lat temu (24 września 1821 r.) we wsi Łaskowo-Głuchy (koło Radzimina) urodził się Cyprian Kamil Norwid.

190 lat temu (6 września 1831 r.) w okopach Woli zginął gen. Józef Sowiński, broniąc Stolicy przed wojskami rosyjskimi.

80 lat temu (22 września 1941 r.) z Warszawy Niemcy wysłali do obozu koncentracyjnego w Ravensbrück pierwszy transport Polek. Do grupy 120 więźniarek z Pawiaka dołączono 154 więźniarki z Lublina. Była wśród nich młoda dziewczyna – Wanda Wojtasik, dzisiaj dr Wanda Półtawska.

75 lat temu (10 września 1946 r.) Episkopat Polski ogłosił List pasterski do wiernych w sprawie udziału w wyborach do Sejmu. Biskupi stwierdzali, że głoszone i realizowane przez władze programy są: *wrogie dobru narodu i państwa, moralności chrześcijańskiej i światopoglądowi chrześcijańskiemu*.

45 lat temu (18 września 1976 r.) w Londynie odbyło się uroczyste odsłonięcie pomnika ku czci Polaków zamordowanych w Katyniu i innych miejscach zbrodni na terenie byłego Związku Sowieckiego. Na pomniku jest napis: *Katyń 1940* oraz *Sumienie świata woła o prawdę*. W tym czasie bowiem zachodni politycy wciąż jeszcze udawali, że nie wiedzą, kto był sprawcą tych zbrodni.

40 lat temu (29 września 1981 r.) w Krakowie zostało zarejestrowane Towarzystwo Przyjaciół Chorych – *Hospicjum*. Wśród zasłużonych dla jego powstania był m.in. dr Jan Deszcz. Pierwszym prezesem została doc. dr Janina Kujawska.

40 lat temu (18 września 1981 r.) z inicjatywy Kręgu Instruktorów Harcerskich im. Andrzeja Małkowskiego, na Błoniach Krakowskich odbył się trzydniowy zlot harcerstwa z okazji 70. rocz-

nicy powstania skautingu w Polsce. Wzięło w nim udział ok. 5 tys. harcerzy i harcerek. Uroczystą Mszę św. w katedrze na Wawelu odprawił i homilię wygłosił ks. bp Jan Pietraszko.

40 lat temu (14 września 1981 r.) w 90. rocznicę ukazania się pierwszej o społecznej treści encykliki papieża Leona XIII *Rerum novarum*, Ojciec Święty Jan Paweł II ogłosił encyklikę *Laborem exercens* poświęconą problematyce ludzi pracy.

Wybrała Barbara Kwaśnik

W sierpniu 2021 r. pamiętamy:

1 sierpnia – Narodowy Dzień Pamięci Powstania Warszawskiego (1944)

22 sierpnia – Międzynarodowy Dzień Upamiętniający Ofiary Aktów Przemocy ze względu na Religie lub Wyznanie

23 sierpnia – Europejski Dzień Pamięci Ofiar Reżimów Totalitarnych

31 sierpnia – Dzień Solidarności i Wolności

We wrześniu 2021 pamiętamy:

XI Tydzień Wychowania (12-18 września)

55. Dzień Środków Społecznego Przekazu – 19 września

107. Światowy Dzień Migranta i Uchodźcy – 26 września

Dzień Podziemnego Państwa Polskiego – 27 września

Intencje powierzone Apostolstwu Modlitwy przez Papieża Franciszka na rok 2020 i 2021

Sierpień: Ewangelizacyjna – Kościół

Módlmy się za Kościół święty, aby otrzymał od Ducha Świętego łaskę i siłę do reformowania się w świetle Ewangelii.

Wrzesień: Powszechna – Ekologicznie zrównoważony styl życia

Módlmy się, abyśmy wszyscy dokonywali odważnych wyborów na rzecz stylu życia powściągliwego i ekologicznie zrównoważonego, ciesząc się z ludzi młodych, którzy się w to zdecydowanie angażują.

II Krucjata Modlitwy w intencji Ojczyzny

Sierpień – O obfite plony i pogodę sprzyjającą zbiorom.

Wrzesień – Za rodziny zagrożone rozpadem, aby znalazły siły do przebaczenia win i otworzyły się na działanie łaski Bożej.

Krucjata Różańcowa za Ojczyznę

Codziennie przynajmniej jedna dziesiątka różańca, więcej informacji na stronie:

<http://krucjatarozancowazaojczyzne.pl>

Rekolekcje w Kokoszycach

Rekolekcje dla członków i sympatyków Klubu inteligencji Katolickiej w Katowicach odbędą się w Domu Rekolekcyjnym Archidiecezji Katowickiej w Kokoszycach od 17 do 21 września 2021 r. Koszt 170 zł/os. Rekolekcjonista: ks. dr hab. Janusz Wilk. Adres: 44-373 Wodzisław Śl., ul. Pałacowa 53. Wyżywienie: 2 kolacje, 2 obiady, 2 podwieczorki i 2 śniadania.

Rekolekcje zaczynamy kolacją w piątek, a kończymy obiadem w niedzielę.

ZAPISY: Andrzej Perkosz tel. 601 463754 lub Jan Mikos 32/2544060 lub 697684666 lub e-mail: mikosjan@gmail.com lub osobiście w czasie dyżurów w każdy wtorek w salce nr 2 w godz. 17-18 przy parafii na Dolnym Tysiącleciu.

Pielgrzymki

Warszawa – Beatyfikacja kardynała Stefana Wyszyńskiego. Data pielgrzymki: 12 września 2021. Koszt 75 zł / os.

Częstochowa – ogólnopolska pielgrzymka KIK-ów na Jasną Górę. Data: 20 listopada 2021. Koszt – 35 zł/os.

Zapisy w każdy wtorek. Katowice, parafia Tysiąclecie Dolne, salka nr 2 w godz. 17-18. Tel. 697684666 lub 32/2544060 – Jan Mikos lub Andrzej Perkosz – tel. 601463754.

Można przekazać dar dla KIK w Katowicach

Dziękujemy osobom, które przekazały darowiznę na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach w 2020 roku.

Będziemy wdzięczni za przekazanie darowizn w bieżącym roku na cele statutowe Klubu Inteligencji Katolickiej w Katowicach. Darowizny te będą mogły zostać odliczone w przyszłym roku w zeznaniu podatkowym za rok 2021 do 30 kwietnia 2022 r.

Spotkania w Sekcji Wiedzy Religijnej – Krąg Biblijny, Sekcji Nauka-Wiara i Msze św. pierwszopiątkowe ze względu na pandemię zawieszone do odwołania.

Dyżury w siedzibie KIK zawieszone do odwołania.

Biblioteka KIK zawieszona do odwołania.

Dyżury Zarządu Komitetu PiS w Katowicach zawieszone do odwołania.

Informacja o KIK w Internecie:

<http://www.kik.katowice.opoka.org.pl>

E-mail: kikkt@katowice.opoka.org.pl

Cykl reportaży z miejsc, które zachwycają a człowiek odczuwa Bożą obecność.

Alberobello – miasteczko, jak z bajki

Alberobello w Apulii na południu Włoch stało się wielką atrakcją turystyczną, gdy liczne wycieczki autokarowe zaczęły przemierzać włoskie autostrady, a tanie linie lotnicze i czartery udostępniły południe Włoch dla kieszeni przeciętnego turysty. Unikatowe formy budownictwa – domy typu *trulli*, wyróżniają Alberobello spośród włoskich i europejskich miast. Dzięki *trulli*, w 1996 r. miasto znalazło się na Liście światowego dziedzictwa UNESCO.

Dla mnie, inspiracją do odwiedzenia Alberobello była fotografia w pięciotomowej Geografii Powszechnej wydaną przez PWN w 1965 r., którą otrzymywałem w subskrypcji. W trzecim tomie na stronie 198 zobaczyłem zdjęcie przedstawiające domy typu *trulli*.

Trullo jest niewielkim, zwykle parterowym, budynkiem mieszkalnym, zbudowanym z kamienia wapiennego, bez zaprawy, najczęściej na planie koła lub kwadratu. Budynek przykrywa dach w kształcie stożka, zbudowany również bez zaprawy z poziomo ułożonych kamieni. Ściany są białe, a na dachu widzimy często białe symbole namalowane wapnem. Na szczycie dachu umieszcza się kamienny krzyż, kulę, gwiazdę lub inną figurę. *Trulli* spotkamy w Apulii, a najwięcej w Alberobello, szczególnie w części miasta zwanej Rione Monti, gdzie spotkamy setki *trulli*.

Ulica w Alberobello. Mieszkańcy oferują turystom pamiątki, lokalne wina i różne miejscowe wyroby.

Sposób budowania *trullo* pozwala na łatwe powiększenie budynku o kolejne *trullo* przylegające do pierwszego. Kamienie nie są łączone zaprawą, więc można je łatwo ułożyć inaczej.

Szczyt dachu jednego z *trulli*.

Trulli mają małe okna i grube mury. Dlatego w lecie w domu jest chłodniej, a zimą cieplej.

Część *trulli* zamieniono na sklepy, restauracje lub hotele.

Pierwotnie *trulli* budowano dla schronienia zwierząt lub jako budynek gospodarczy. Dawniej *trulli* nie miały ani okien, ani kominów. Później budowano coraz większe *trulli*, posiadające nawet cysternę do zbierania deszczówki.

Pierwszy dokument o tym miejscu pochodzi z 1481 r. i jest w nim wymieniony Silva Arobelli z prowincji Terra Bari.

Alberobello zostało ogłoszone miastem w maju 1797 r., przy akceptacji króla Neapolu Ferdynanda IV Bourbona, a miesiąc później oficjalnie przyjęło nazwę Alberobello.

W Alberobello jest około 140 trulli.

Stare trulli są czasem złym stanie.

Parafia w Alberobello została erygowana 16 marca 1814 r. Proboszczem został kuzyn pierwszego burmistrza – ks. Vito Onofrio Tulio Lippolis.

Kościół św. Antoniego Padewskiego z 1927 r. Dachy ułożone są z kamieni w tradycyjny sposób w kształcie stożka. Dzwonnica ma wysokość 18,3 m.

Kościół św. Antoniego Padewskiego. Św. Antoni daje jałmużnę biedakowi.

Figura św. Ojca Pio przy Via Cadore, w pobliżu kościoła św. Antoniego Padewskiego.

Pierwszym kościołem parafialnym była Bazylika Mniejsza świętych Kosmy i Damiana, patronów miasta. Kościół św. Antoniego Padewskiego od 1945 r. jest drugim kościołem parafialnym.

Alberobello kryje wiele tajemnic. Skąd pochodzi nazwa? Może od Silva Arobelli? Albo od dębu *arbol belli* (drzewo wojny)? Skąd się wziął pomysł budowania tak niezwykłych domów? Co oznaczają białe symbole malowane na dachach?

Tekst i zdjęcia Antoni Winiarski na podstawie pielgrzymki w 1995 r. i wycieczki w 2016 r.

Redagują: Barbara Kwaśnik, Jan Świtkowski, Stanisław Waluś – redaktor odpowiedzialny i prowadzący (s.walus@data.pl).

Korekta: Antoni Winiarski.

Adres pocztowy: Klub Inteligencji Katolickiej w Katowicach, 40-954 Katowice 2, skr. poczt. 376. Nakład: 130 egz.